

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

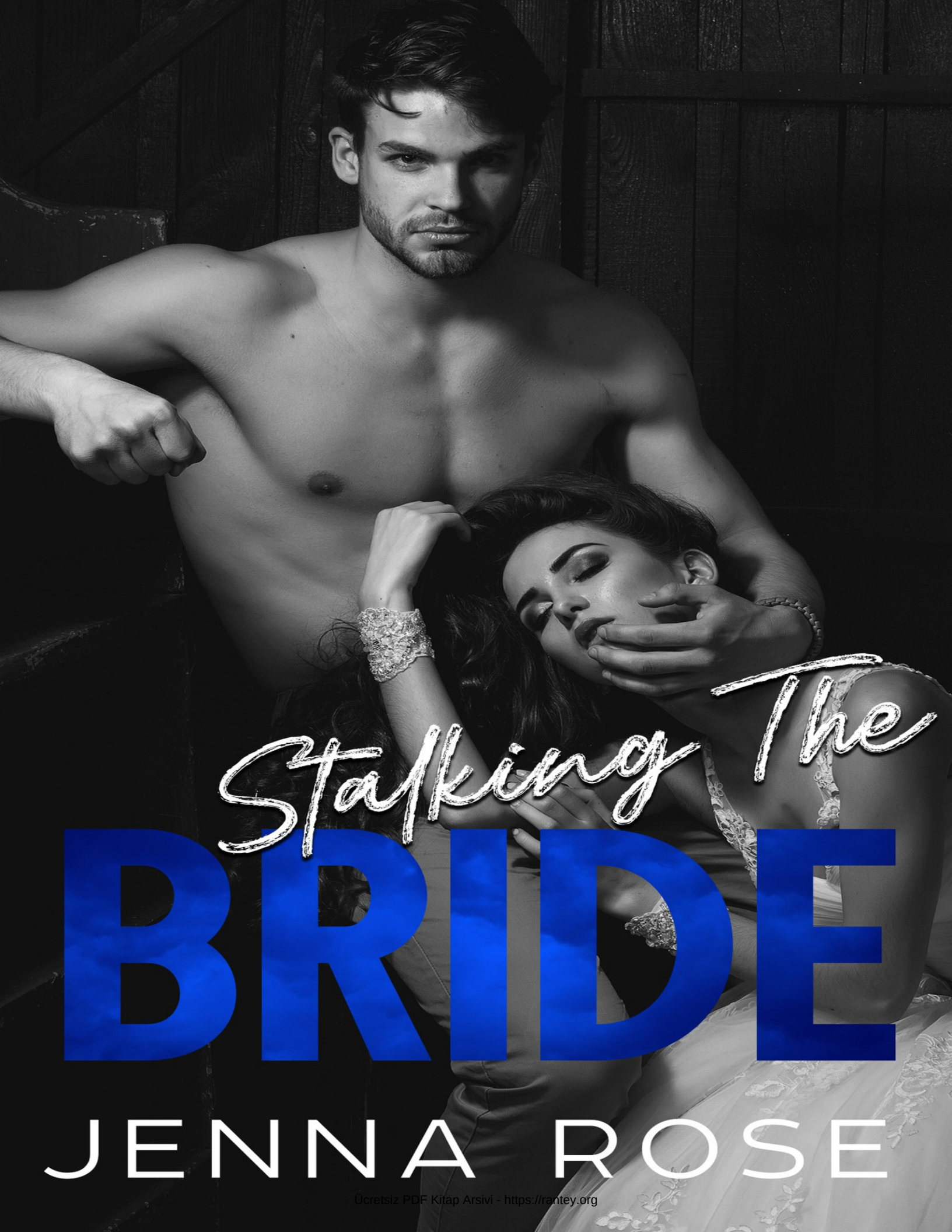
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Stalking The

BRIDE

JENNA ROSE

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

GELİNİ TAKİP ETMEK

JENNA ROSE

CONTENTS

1. [Conrad](#)
2. [Belle](#)
3. [Conrad](#)
4. [Belle](#)
5. [Conrad](#)
6. [Belle](#)
7. [Conrad](#)
8. [Belle](#)
9. [Conrad](#)

[Sonsöz](#)

[Daha fazla Jenna Rose](#)

CONRAD

Uzaktan izlerken gözümü ona dikmiş durumdayım. Vücudum ağrıyor, ona yakın olmak için zorlanıyor.

Keskin nişancı dürbünümün camı onun güzelliğini bana yaklaştırıyor, her hareketinin izlendiğinden habersiz bir şekilde gelinliğini denerken ben onun santimlerine takılırken retinalarımı cennet gibi vücudunun her santimiyle kutsuyor.

Her zaman kulağının arkasına sıkıştırdığı saçlarından, kalçalarının cömert kıvrımlarına ve göğüs dekoltesinin hemen üzerinde yer alan göğsündeki çillerin dansına kadar vücudunun her bir lezzetli lokmasını zihnime kazıyıyordum.

Güzellik ondan daha yükseklerle ulaşamaz.

Belle Hartley. On sekiz . Ölümcül bağımlılığım. O benim sonum olacak, bunu biliyorum. Ve ben bununla iyiyim.

Dokuzdan beşe kadar bütün gün gözüm onun üzerinde. Bu benim işim. Mesai dışında onu izlemek benim tek ders dışı aktivitem.

Dün gece, yarın düğünden sonra paylaşacakları yatak odasında nişanlısıyla vakit geçirirken bakışlarımdan saklandı. Ve ben hayatımda hiç böyle bir acı yaşamamıştım.

Gözlerimden uzakta. Benden uzak dur.

Öfkeli kıskançlık, kızgın bir tanrının kalbime sapladığı alevli bir mızrak gibi göğsüme saplanıyor. Dişlerimi gıcırdatıyorum ve bu kabarcıklı his karşısında inliyorum, sol elimi yumruk yapıp bacağıma vuruyorum, onu korumak için orada olmadığım sırada o yatak odasında onunla neler olabileceğini düşündüğümde hissettiğim duygusal azaptan geçici olarak uzaklaşmamı sağlayacak kadar fiziksel acı uyandırıyorum.

Belle'i korumak benim işim. Benim tek endişem.

Ve özel güvenlikte çalışan eski bir denizci olarak, kendimi toparlamalıyım. Ama bu işi kabul ettiğimde bir tanrıçayı koruyacağımı bilmiyordum. Normalde bir politikacıyı, ülke dışındayken bir CEO'nun ailesini, bir diplomatın çocuklarını korurum. Ama bu farklıydı. Bu iş, zengin Cooper hanedanından Fitch Cooper'ın yüksek profilli düğünü için standart bir güvenlik görevi olacaktı ama müstakbel gelini Belle ile göz göze geldiğimde her şey değişti.

Gözlemleyin ve koruyun. Gerektiğinde harekete geçin. Bir konuya asla duygusal olarak bağlanmayın.

Ben bunun için işe ve bu harikayım. Ya da öyleydim... şimdiye kadar...

Fitch ve Belle'in düğünlerinin sorunsuz geçmesi için elimden gelen her şeyi yapmam gerekirken, tek yapmak istediğim nişanlısını ellerimle parçalamak. Ona sanki zaten kendi malıymış gibi baktığında, silahımı kapıp işini bitirmekten kendimi zor alıkoyuyorum. Sert adam konuşması gibi gelebilir ama arkasındayım. Denizaşırı görevdeyken adam öldürdüm. Ben bir katilim. Ve eğer meleğimi koruyacaksam tekrar öldürmek için iki kere düşünmem.

Sıfır duygusal bağlılık. Bağlılık yok.

Keskin nişancı olduğunuzda size bunu öğretirler.

Ve bu benim için kolay oldu, özellikle de eski sevgilim beni ilk görevimin ilk haftasında en iyi arkadaşım ile aldattıktan sonra. Bana gönderdiği e-postalardaki aldatmacayı gördüm ve onunla yüzleştiğimde her şeyi itiraf etti. Döndüğümde gitmiş olacağını söyledi ve gitti de. Ondan sonra kadınlara sırtımı döndüm. Herkese. Üşüdüm, uzayın uzak karanlığında tek başına bir kaya gezegeni oldum, kimsenin yörüngesinde değildim. Bağlantılarım yok. Duygu yok. Hiçbir şey.

Sonra Belle hayatıma girdi ve her şeyi değiştirdi. Şimdi onun narin elleri tarafından yeniden şekillendirilen bir kil gibiyim, yeni bir şeye dönüşüyor.

Kararlılığım azalıyor. Beni ABD'nin en ölümcül keskin nişancılarından biri yapan demir irade çatırıyor.

Ben artık Belle'in güvenliği değilim... Ben onun sapığıyım... İsteyken onu izliyorum, gözümün önünden ayırmıyorum. Ve sonra, teknik olarak mesaim bittiğinde, hala ailesiyle birlikte yaşadığı eve gidip sokağın karşısından dürbünümle onu gözetliyorum. Gece geç saatlerde eve girip yatağının ayak ucuna uzanıyorum ve nefes alışını dinliyorum, beni bir anne öpücüğü gibi rahatlatan kokusunun tadını çıkarıyorum.

Tanrım, tamamen kaybediyorum.

Belle beni işe alan adamla nişanlı. Bunun bir anlamı olmalı. Profesyonel olmalıyım. İşimi yapmalıyım. Gözlemlemeli ve korumalıyım. Ama vücudumdaki her lif bu kız için çaresizlik içinde çılgılık atarken kendime engel olamıyorum. İşe alınalı sadece üç hafta oldu ama onun sapığı olmam sadece iki gün sürdü...

Eğer kendimi bırakırsam, görevimi, işimi unutursam, kontrolü tamamen kaybederim.

Ve bu onu yok ederdi.

Neden mi? Çünkü kırıldım. Yaralıyım. Bir kızla gerçek bir ilişki kurmaktan acizim. Ülkenin en zengin adamlarından biriyle evlenen Belle'e benim gibi kırık dökük bir mankafanın verebileceği ne var? Dünyanın?

Teslim olamayacağımı biliyorum. Ama o soyunurken merceğimden onu izlerken bunun bir önemi yok, bu da sikimin sınırsız bir heyecanla nabız gibi atmasına neden oluyor. Müstakbel hizmetçisinin elbisenin arkasını düzeltmesine yardım ettikten sonra onu biraz yalnız bırakmak için odadan çıkışını izliyorum.

Keşke bilseydi.

Keskin bir çekişle kotumun düğmelerini açıp zonklayan sikimi serbest bırakıyorum. Elime tükürüp sertleşmiş sikimi kavriyorum ve Belle beyaz elbiseden dikkatlice sıyrılıp kristal mavisî dantel sütyeni ve ona uygun külotuyla orada dururken yavaşça çalıştırıyorum. Yakın çekim casusluk açımıla bile, o küçük kumaş parçası hala onun bakire amını benden gizliyor.

Bakire olduğunu nereden bileceğim? Küçük böceklerimden biri söyledi.

Bu işe başladıktan iki gün sonra, zaman geçirdiği her yere gizli mikrofonlar yerleştirdim. Evine, arabasına, Cooper malikanesindeki birkaç odaya. Mümkün olduğunca canlı dinliyorum ve eve döndüğümde kayıtları tarıyorum, onun sesi beni herhangi bir uyuşturucunun yapabileceğinden daha yükseğe çıkarıyor.

Bir gece onu Fitch'le tartışırken duydum. Nişanlısı olduğu için bunu ona borçlu olduğunu söyleyerek kızın pantolonuna girmeye çalışıyordu ama Belle ona düğünden sonraya kadar beklemek istediğini söyledi. Ve bu onu çok kızdırdı.

Ne fark eder ki? diye sordu. Biz zaten nişanlıyız! Sen zaten benimsin!

Bunu söylediğini duymak yüzümdeki gülümsemeyi anında sildi. Silahımı kapıp doğruca ona gitmek ve kendini beğenmiş kafasını uçurmak istedim.

Belle'in sahibi yok.

Benden başka kimse değil.

Onu izlerken alnımdan boncuk boncuk terler kucağıma dökülüyor, gözlerim ağzımı sulandıran her kıvrıma, ellerimi koyabileceğim her hassas yere kilitleniyor.

Sikim zonkluyor ve uyarılmışlığımı azaltmak için kalçamı tekrar çarpıyorum, ama işe yaramıyor. Bir tahta kadar sertim ve

her an patlamak üzere. Keşke ona dokunabilseydim.

Koridorlarda birçok kez yanımdan geçti, ben onu eve bırakırken yanımda oturdu. Ama henüz ona elimi bile sürmedim. Bunu kaldırabileceğimden şüpheliyim. Nasırlı ellerimde onun yumuşak tenini hissetmek bile o kadar lezzetli, o kadar baştan çıkarıcı olurdu ki, muhtemelen oracıkta pantolonumun içine boşalırdım.

Belle şifonyerine doğru yürüyüp en alttaki çekmeceyi açarken ben de avucumu tükürükle kaplı aletimin üzerinde çevirerek homurdanıyorum. Eğiliyor ve kalçalarının arasındaki tatlı birleşimi ve kıcının yontulmuş kıvrımlarını görüyorum, sanki burada olduğumu biliyormuş gibi masum tümseğini bana sunuyor. Sıkı kanalının içine girdiğimi, onu kabaca aldığımı, bastırdığım tüm arzularımı ona boşalttığımı hayal ederken çenem sıkılıyor.

Kahretsin, gelmek üzereyim-

Ve tam o sırada telefonum çaldı.

"Lanet olsun!"

Aşağı baktım ve ismi gördüm: Fitch Cooper. Teknik olarak mesaide değilim ama o benim müşterim. Cevap vermek zorundayım.

"Fitch," diyorum tükürükle kaplı elimle telefonumu kaldırarak. "Ne var ne yok?"

"Eve gel," diye bağılıyor pek çok varlıklı insanda bulunan o otoriter ses tonuyla. "Bir sorunumuz var."

Sertçe yutkunuyorum ve aletimi pantolonuma geri sokmak için elimden geleni yapıyorum, gerçeklik bana çarpan bir çöp kamyonu gibi çarptığında suçluluk duygusuyla patlıyorum. Benim bir profesyonel olmam gerekiyordu, korumak için işe aldığı kızı takip edip mastürbasyon yapan hasta bir orospu çocuğu değil.

"Ne tür bir sorun?"

Dürbünümü saklamak için torpido gözünü açıyorum ve bir dizi fotoğraf yere dökülüyor. Belle'in son üç hafta boyunca orada olduğumu bilmediği zamanlarda çektiğim fotoğrafları. Yatak odasında, malikanede bronzlaşırken ve hatta üstünü değiştirirken çekilmiş üstsüz bir fotoğrafı

ama tüm zaman boyunca bana sırtını döndü. Beni hala taş gibi sertleştiren küçük bir yan göğüs ipucu var. Tam cepheden çekilmiş bir filmin üzerimde nasıl bir etki yaratacağını hayal bile edemiyorum.

Fitch cevap vermeden önce birine öfkeyle bağırır. "Yarınki düğün için bomba ihbarı yapıldı!"

Ağzımın kenarları kendi kendine kıvrılıyor. Tüm askeri eğitimime rağmen, gülümsemenin beni ele geçirmesine engel olamıyorum.

"Tanrım, bomba ihbarı mı?" Cahil numarası yaparak soruyorum. "Aynen . Şimdi kışını kaldırıp buraya gel ve iş!"

Fitch öfkeyle telefonu kapatıyor ve ben arabayı vitesine takıp sokağa çıkarken tek bir kahkaha atıyorum.

BELLE

BOMBA TEHDİDİ Mİ? Düşünde mi?

Fitch, bu tür güvenlik sorunlarının ailesinde sık sık yaşandığını ve her şeyin yoluna gireceğini söyleyerek beni rahatlatmaya çalıştı ama bu göğsümü saran dehşeti bastırmaya yetmedi.

Bir aydır nişanlıyım, son üç haftadır özel bir güvenlik firması tarafından sürekli gözetim altındayım ve bu akşam şoförüm olarak atanan adamla Cooper malikânesinin önüne geldiğimde hâlâ dehşet içindeyim. Sert görünüyor ve silahı var ama o değil.

Conrad.

Burada olsaydı çok daha iyi hissederdim.

Geceleri beni eve bırakan, içkilerimi uyuşturucu için test eden, kapılarımın güvenliğini iki kez kontrol eden ve tüm odaları dinleme cihazı için tarayan adam. Bana anahtarlık topuz alan ve biri bana saldırmaya kalkarsa nasıl kullanacağımı gösteren adam. O benim kurtarıcım bile olabilir.

Onun yanındayken, üzerinde yürüdüğüm zemin çok daha sağlam geliyor. Ve o yokken, kendimi kaybolmuş hissediyorum. Savunmasız.

Duygularımı belli etmemek için elimden geleni yapıyorum ama koridorda yan yana geçtiğimizde ya da beni eve bıraktığında yanına kendimi güvende hissediyorum. Sanki bana hiçbir zarar gelememiş gibi.

Şimdi malikâneye kadar bana eşlik edildiğinde kendimi açıkta hissediyorum. Tenim soğuk. Fitch'in beklediği salona götürülürken titriyorum. Onun da korktuğunu ama çaresizce bunu saklamaya çalıştığını görüyorum. Kollarını bana doladığında geri çekilmemeye ve evleneceğimiz gerçeğinden tiksindiğini belli etmemeye çalışıyorum.

Ondan hoşlanıyormuş gibi davran Belle. Ailem öyle diyor.

Kitaplarda okuduğunuz gibi fakir büyüdüm. Bayat makarnaları çiğniyor, son kullanma tarihi geçmiş et ve bolca kurutulmuş erişte yiyordum. Ben on dört yaşındayken babam, Fitch'in babası Daniel için avukat yardımcısı olarak hayalindeki işi buldu. Nasıl olduğunu sormayın ama Daniel'i oğlu için harika bir eş olacağıma ikna etmeyi başardı. Ve tıpkı ortaçağda olduğu gibi, yarın görücü usulüyle evlendirileceğim, ya bu evliliği yapacağım ya da ailem beni kesip kırımın üstüne atacak.

Korkunç bir aileden diğerine.

Fitch kulağıma "Her şey yoluna girecek," diye fısıldıyor, sesi rüzgârda savrulan bir buğday sapı gibi titriyor.

Ona inanmıyorum.

Kapı açılıyor ve Conrad bir gladyatör gibi salona giriyor. Tüm varlığım rahatlıyor. Anında daha iyi hissediyorum. Rahatlamış. Güvende. Korunmuş.

Bir Adonis gibi yapılıdır, adamlarından çok daha uzun boyludur, geniş omuzları, çizgili ön kolları ve çalışan bir adamın kalın, nasırlı elleriyle onu en az altı ayak dört yapar. Ayrıca akıl almaz derecede yakışıklı. Son zamanlardaki erkek film yıldızları dalgası gibi kız gibi, cici çocuk gibi de değil, klasik bir şekilde, yontulmuş bir çene ve bıçak gibi keskin elmacık kemikleriyle. Denizci olduğunu bilmek onu daha da seksi yapıyor.

Ondan etkilendiğimi gizlemem neredeyse imkansız, bu yüzden onun yanındayken gözlerimi kaçırmaya çalışıyorum. Ona herhangi bir fikir vermek istemiyorum. Ne de olsa o beni korumak için işe alınmış tecrübeli bir asker. Erkeklerle hiç deneyimi olmayan on sekiz yaşındaki bir bakireden ne isteyebilir ki?

Tüm kadın personel onun ne kadar seksi olduğundan bahsediyor. Hatta içlerinden biri ona asıldı ve adam onu hemen geri çevirince yıkıldı. Dışarıda çığlık attığını duyduğumda gülümsememeye çalıştım.

Şimdi ona doğru koşmak ve kendimi onun kocaman kollarına atmak istiyorum ama bu büyük bir tehlike işareti olur. Sadece Fitch için değil, Conrad için de. Bu yüzden bekliyorum ve gezegeninin çekim gücüyle çekilen bir ay gibi yavaşça ona yaklaşıyorum.

"Korkma Belle," diyor kül grisi gözlerini bana dikerek. "Bunun önemli bir şey olmadığına eminim. Ben icabına bakacağım. Güvendesin."

Neden bilmiyorum ama onun soğukkanlı yüzüne neredeyse ağlayacaktım. "Beni koruyacağını biliyorum."

Fitch'in kıskanç bakışlarını üzerimde hissediyorum ve hemen kendimi düzeltiyorum. "Bizi koruyacaksın."

Gözlerini Fitch'e çeviriyor ve neredeyse beni yere serecek bir kayıp hissediyorum. "Bana bu tehditten bahset," diyor, kararlı ve doğrudan konuya girerek.

Fitch ellerini kalçalarına dayamış, kontrol kendisindeymiş gibi görünmeye çalışıyor. "Yirmi dakika önce geldi. Teknik elemanınızdan izini sürmesini istedim ama kullan-at telefondan geldiğini söyledi."

Conrad başını sallar. "İzi sürülemez. Bu gibi durumlarda tipiktir."

Yetkinliği cezbedici. Hâlâ ona doğru yürüdüğümü fark ediyorum, gözlerim yakışıklı yüzüne yapışmışken ayaklarım kendi kendine hareket ediyor. arasında hissetmemem gereken bir şey kıpırıyor. Bu adamı çok az tanıyorum. Yarın evleneceğim. Yine de beni ateşler içinde, canlı ve macera dolu hissettiriyor.

"Bahse girerim bu bir eşek şakasıdır." Fitch omuz silkiyor, soğukkanlı davranıyor ama sesi korkuyla titriyor. "Eski sevgililerimden biri benimle kafa bulmaya çalışıyor. Yarın güvenliği artıralım ve düğünü yapalım derim."

Düğün. Bu kelimeleri onun dudaklarından duymak bile anında midemin bulanmasına neden oluyor.

Geçtiğimiz ay, gelecekteki hayatımı sonsuza dek sakat bırakacak mecazi bir bombanın patlaması için yavaş bir geri sayım gibi hissettirdi. Düğünün gerçek bir bomba tehdidi yüzünden ertelenmesi ne kadar ironik.

"İmkânsız," diyor Conrad, gözlerini tekrar bana dikerek. "Eğer bu tehdit gerçekse, ciddi bir tehlike altındasınız demektir."

"Neden biri bunu yapmak istesin ki?" Ellerim titremeye başlıyor, ama Conrad hemen araya girip onları eline alıyor, özenle ve güvenle tutuyor.

"Bu bir şaka mı Belle?" İnançsızlıkla başını hafifçe sallıyor. "Sana sahip olmak isteyecek sayısız erkek var-" Kendini durduruyor. Sanki transa girmiş ve nerede olduğunu hatırlamış gibi gözleri bir ileri bir geri gidip geliyor. Akli gerçekten elindeki sorunda olmalı. Önce Fitch'e, sonra da bana baktı. "Düğününüzü durdurmak için böyle bir tehditte bulunacak sayısız tuhaf insan var."

Birden üşüdüm ve kendimi onun sıcak, kaslı kollarının altına girebilmeyi dilerken buldum. "Yani... bir sapık gibi mi?"

Conrad başını sallıyor. "Ben olsam bunu göz ardı etmezdim."

"Peki o zaman ne yapacağız?" Fitch havlıyor. Kararlılığı kırılıyor. O kadar ayrıcalıklı yetiştirilmiş ki hiçbir şeyle kendi başına uğraşmak zorunda kalmamış.

"Ekibim bölgede tam bir tarama yapana kadar erteliyoruz."

"Bana bunu söyleme," diye itiraz ediyor Fitch.

"Bu arada, size bir güvenlik görevlisi atıyorum. Güvenli bir yere götürüleceksiniz."

Fitch'in gözleri büyür, Conrad'a küçük bir çocuk gibi aval aval bakar. "Güvenli ev mi? Şaka yapıyorsun."

Conrad kararlı bir şekilde, "Merak etmeyin," diye yanıtlıyor. "Her türlü konfora sahip beş yıldızlı bir otel. Bunu mini bir tatil olarak düşünün."

Midem bulanıyor. Bu bomba tehdidi çözülene kadar Fitch'le bir otelde kilitli mini bir tatil mi? Bana daha çok işkence gibi geliyor.

"Belle, başka bir yere götürüleceksin," diyor Conrad, sesi ballı çay gibi ılık.

"Başka bir... site mi?" Kafam karışmış bir şekilde sızlanıyorum. Conrad parmaklarını şıklatıyor ve üç adamı odaya girip başkanı korur gibi Fitch'in yanındaki yerlerini alıyorlar. "Ama neden?"

Conrad'ın adem elması sertçe yutkunurken hareket ediyor. Çenesi sıkıca kenetlenir. "Yani ikiniz de tek bir hedef değilsiniz. Biz de birden fazla araba alacağız. Bu bizi takip etme ihtimali olan herkesin kafasını karıştıracaktır."

Tuhaf bir gerilim, gergin ve sessiz bir an boyunca havada asılı kalıyor. Sanki hepimiz bir ipin üzerinde durmuş kopmasını bekliyor gibiyiz. Fitch öfkeyle ellerini saçlarında gezdiriyor ama Conrad orada dimdik bir heykel gibi duruyor.

Ona ne kadar uzun süre bakarsam, bacaklarımın arasındaki sıcak, karıncalanma hissi o kadar büyüyor ve büyüyor, beni ona daha da yaklaştıran bir özlemi içime gömüyor. Sanki evren onun etrafında dönüyor. Kendisi için çalışan tüm bu yetenekli adamlara hükmetmek için ne kadar inanılmaz bir adam olmalı.

"Onu nereye götüreceksin?" Fitch sorar ama Conrad başını sallar ve dudaklarını dişlerine dayayarak sessiz bir tsk-tsk sesi çıkarır.

"Sana söyleyemem," diye kesin bir dille cevap veriyor. "Eğer bir takipçin varsa Belle, malikâneyi dinlemiş olabilirler. Ekibim mikrofon taraması yapana kadar seni nereye götüreceğimi yüksek sesle söyleyemem."

Bacaklarımın arasındaki gıdıklanma genişliyor ve parmaklarımın ucunda sıcaklık hissediyorum. Yüzün kızarmasın. Kızarma! Ama artık çok geç. Yanaklarımdaki hissediyorum ve Conrad'ın inatçı yetkinliğine verdiğim tepkiden utanmamak için gözüme bir şey kaçmış gibi davranarak hemen arkamı dönüyorum.

"Bu orospu çocuğu her kimse, bulunmasını istiyorum!" Fitch bağılıyor, öfkeden sesi neredeyse çatlayacak. "Böylece onu bizzat cezalandırabilirim!"

Neyse ki sırtım ona dönük, böylece alay ettiğimi göremiyor. Fitch hakkında öğrendiğim bir şey varsa, o da sert konuşmayı sevdiğidir. Kimseyi cezalandırmayacak. Ne şimdi ne de sonra.

Conrad için aynı şeyi söyleyemem.

Basit bir baş hareketiyle adamları Fitch'e kapıya kadar profesyonelce eşlik etti. "Endişelenme, Belle. Bunların hepsi yakında bitecek. Ben her şeyle ilgileneceğim."

Başımı salladım. "Sorun değil, Fitch. Conrad'ın beni koruyacağından eminim."

Conrad'ın bana bakarken gözlerinde bir parıltı yakaladığımdan neredeyse eminim ama parıltı gelir gelmez kayboluyor.

CONRAD

Bunu yapacağıma İNANAMIYORUM.

Bomba ihbarını ben yaptım, şimdi de sanki onun kurtarıcısıymışım, onu korumak için işe alınmışım gibi asil ve suçsuz davranıyorum.

Şuna bak, onu tutacağım otele giderken yanımda oturuyor. Çok masum. Çok saf. Gerçekte nasıl bir adam olduğumdan habersiz. Tek arzumun onu tamamen yutmak, bana zincirlemek, yanımdan ayrılmasını imkânsız kılmak olduğunu bilmiyor. Ağzımı kalçalarının arasına gömmek ve dilimi sıırılsıklam kanalında gezdirerek tatlı uyarılmasını tatmak istiyorum. Vücudum, ona ilk atandığımda odasından çaldığım pembe yastık kılıfından aldığım azıcık kokunun ötesinde, onun kokusundan daha fazlasını almak için yalvarıyor.

Denizci eğitimim tüm bu manik davranışları engellemeliydi ama konu Belle olunca kontrolümü tamamen kaybediyorum. Şimdi ona göz kulak olmakla görevlendirilmiş bir adamım ve aynı zamanda etrafında bulunabilecek en tehlikeli adamım.

Keşke gerçekte kim olduğumu bilseydi... Gerçekte olduğum kötü adamı.

O zaman ne yapardı? Kaçar mıydı?

"Bunu yaptığın için minnettarım," diyor Belle endişeyle, avuçlarını yoga pantolonunun yosun yeşili şeffaf kumaşıyla benden gizlenen kalçalarında gezdirerek kendini yatıştırıyor. Üzerinde bol bir tişört var ve kollarını her kaldırdığında yukarı kalkarak yumuşak, düz karnını bir anlığına ortaya çıkarıyor. Araba sürmeye odaklanmaya çalışıyorum ama onun yanına oturdukça hızla kalınlaşıyorum.

Belle. O sadece çok fazla.

"Sadece işimi yapıyorum," diye onu temin ediyorum. Gözlerim yolda, ama onun oturduğu yerden bana baktığını görüyorum.

"Ve bunu bu yüzden mi yapıyorsun? Beni korumak için mi?"

Nereye varmaya çalışıyor? Bana güvenmiyor mu? "Ne demek istiyorsun?"

"Boş ver." Gözlerini hızla kaçırıyor ve koltuğunda beceriksizce kayarak kalçalarının ve poposunun kıvrımlarının bana doğru dönmesine neden oluyor. İçimden gelen frene basma, onu kışından tutup arka koltuğa sürüklemeye ve onunla birlikte olma isteğine karşı koymam gerekiyor.

Bir şekilde soğukkanlılığımı korumayı başarıyorum ve yolun geri kalanını sessizlik içinde sürüyoruz. Kendimi kontrol edebilmemin tek yolu bu. Belle karşı konulmaz biri ve ona bu kadar yakın olmak her zaman acı verici bir mücadele olmuş olsa da, bugün daha da kötü. Sonunda otele vardığımızda, arabayı adamlarımın yanına bırakıp onu odaya kendim götürüyorum.

"Burada güvende olacaksın." Etrafına bakınırken onu izliyorum ama kapının yanında kalıyorum. Biraz daha yaklaşırsam ellerimi ondan uzak tutamayacağımı biliyorum.

Odanın etrafında dönüyor ve ben susuzluktan ölmek üzere olan bir adam gibi onun kıvrımlarını içime çekiyorum. Duruyor, başını sallıyor ve bana bakıyor. "Bunu sık sık yapıyorsun."

İfadesi beni hazırlıksız yakaladı. "Neyi sık sık yapıyordun?"

"Kızları süslü otel odalarına götürmek." Arsız bir şekilde Bana sırtıyor ve kalbim küt küt atıyor. Tanrım, benimle flört mü ediyor? Bu ne kadar çılgınca ki? Tek kız

tamamen sınır dışı bana aşık oldu ve benim iş tanımımnda buna göre hareket etmemek var.

Ne kadar acımasız bir dünyada yaşıyoruz.

Ama yine de, bomba ihbarını yapan bendim... Onu uzaktan keskin nişancı drbnmle izleyen, canım istediğinde evine giren ve gözümün önünden kaybolduğunda beni tüketmekle tehdit eden deliliği engellemek için onu gölgelerden izleyen bendim.

"Hayır. Ben kızları otel odalarına götürmem." "Oh, hayır mı? Cynthia bile mi?"

"Cynthia mı? Kim-" Ve sonra aklıma geldi. Cooper Malikanesi'nde çalışan kız, bir gece vardiyam bitmeden önce neredeyse kendini bana atacaktı. Ona ilgilenmediğimi söyledim ve neredeyse sinir krizi geçirecekti.

Eminim Belle bunu biliyordur. Nereye varmaya alışıyor?

"Boş ver." Etrafında dönerken yanakları kızarıyor, tişörtünün yukarı kalkmasına neden oluyor ve belinin kadınsı kalçalarıyla buluştuğu hassas kıvrımları ortaya çıkartıyor. Kotumun altında gittikçe sertleşiyorum. Onun her hareketini izlerken acı verici bir şekilde sertleşiyorum. Sikim zonkluyor, onun içinde olmak için can atıyorum. Küçücük bakire amcığının ne kadar inanılmaz hissettirdiğini hayal bile edemiyorum. "Sadece... Cynthia çok tatlı. Neden onunla ıkmıyorsun?"

Belle gergin bir şekilde tepkimi görmek için bana bakarken glmsememi bastırıyorum. Benimle alay ediyor, ben de ona karşılık vereceğim.

"ok tatlı." Başımı salladım. Belle'in gözleri daralıyor, karanlıkla doluyor. "Ama kendini beğenmiş biri ve bana istediğimi asla veremez."

Bunu yapmamalıyım.

Belle'i korumak için yemin ettim. Onun pantolonuna girmeye çalışmak için değil. Yeminler bozulmak için değildir. Ama o beni durmadan yontuyor ve korkarım bunu durdurmak için yapabileceğim hiçbir şey yok.

Oh, meleğim. Beni hemen gönder. Kendini neye bulaştırdığın hakkında hiçbir fikrin yok.

"Peki ne istiyorsun?" diye soruyor.

Gözleri merakla parlıyor. İstemeden de olsa adım adım ona doğru ilerlediğimi fark ediyorum. Onun cazibesi beni ele geçirdi. Kendime engel olamıyorum.

"Ne zaman bana boyun eğecek bir kız istiyorum," diye homurdanıyorum, vahşi tarafım nihayet kontrolü ele almaya başladığında dişlerimi gıcırdatıyorum. Gönder beni, Belle. Çok derine inmeden beni hemen gönder. Sana itaat etmek benim görevim. "Her zaman nerede olduğunu bilmemi sorun etmeyecek bir kız istiyorum. İstersem onu bulacağımı ve tamamen tatmin olana kadar ağzını ve amını kullanacağımı kim bilebilir?" Onu kanepenin koluna yasladığımda Belle'in masum mavi gözleri açılıyor. Kendimi kaybediyorum. "Benim için inleyen, ona vurduğumda tekrar tekrar gelen ve bana hizmet etmek için yaşayan bir kız istiyorum. İstedğim bu, Belle."

Bana bakıyor, alt dudağı titriyor. Ben yaptım. Çok ileri gittim.

"Bu oldukça spesifik," diye yanıtlıyor, sol eliyle kanepeyi kavriyor, ışık tırnaklarında usulca parlıyor.

"Seni korkutuyor muyum, Belle?"

Tabii ki biliyorum. Onun için doğru kişi değilim. Bak ne kadar masum. İtiraf ettiğim şeyden ne kadar korktuğuna bak.

Ama kendimi durduramıyorum. Fermuarımın düğmeleri onu dizginlemek için savaşıırken sikim acı verici bir şehvetle yanıyor. Gözlerimin onun muhteşem vücudunu taramasına izin verdiğim her saniye daha da kalınlaşıyor. Avıyla ziyafet çekmeye hazır vahşi bir hayvan gibi salyalarım akıyor.

Belle başını sallar. Ses tonu yumuşak, sesi ancak fısıltı kadar. "Beni korkutmuyorsun, Conrad."

Yapmalıyım, meleğim. Yapmalıyım.

"Hayır mı? Benim gibi iri yarı, güçlü bir eski denizciyle bir odada yalnız kalmak seni korkutmuyor mu?"

Yüzündeki kızarıklık tüm yüzünü kaplamak üzereyken yere bakıp başını sallıyor, bir tutam saç gözlerinin önüne dökülüyor. "Hayır. Senin gibi dünyevi bir adam benim gibi deneyimsiz bir kızıdan ne ister ki?"

Heyecan bir dart gibi çarptı. Belle, Fitch'e yalan söylemiyordu.

O bir bakire.

"Tecrübesiz mi?" Neden bahsettiği hakkında hiçbir fikrim yokmuş gibi davranıyorum. Ama içimde şehvetim yeni boyutlara ulaştı.

Utanarak başını sallıyor. "Lisedeyken hiç erkek arkadaşım olmadı. Ve Fitch ve benim... şey, biz-"

"Neden olmasın?" Ona baskı yapıyorum, sesim istek ve ihtiyaçla titriyor. Fark ediyor ve gözlerini tekrar kaçırmadan önce kısa bir an için o tatlı bebek mavisi gözleriyle bana bakıyor.

Gönder beni meleşim. Şansın azalıyor...

Omuz silkerken ince omuzları yükselip alçalıyor. "Sadece düğüne kadar kendimi kurtarmak istedim. Erkekler bakireleri sever, değil mi?"

Şimdi çok önemli bir an. Kavşak. Benim cevabım. Ne yapmalıyım?

"Yanlış." Başımı sallayarak onunkinin de kalkmasına neden oluyorum. Tanrım, yine yalan söylüyorum ve daha da yalan söylemek üzereyim. Bu kız bana ne yaptı böyle? Değerlerim nereye gitti? "Erkekler kendilerini nasıl memnun edeceğini bilen deneyimli kızlardan hoşlanır."

"Oh, hayır..." Yüzü şu anda bacaklarının arasındaki kiraz kadar kırmızı. "Erkeklerden hep 'Bir arabanın değeri kilometresiyle birlikte düşer' gibi şeyler duymuşumdur."

"Erkekler pisliktir." Başımı sallıyorum. "Birinden dinleyin; biz ne yaptığını bilen kızları severiz. Eğer bir kız kocasını nasıl memnun edeceğini bilmiyorsa, o evliliğin ne kadar süreceğini sanıyorsun?"

"Tanrım, Fitch benden nefret edecek. Beni boşayacak... geri gönderecek..." Kollarını kendine sararken sesi fısıltıya dönüşüyor, belli ki utanmış.

"Bu imkansız, Belle."

"Hayır mı?" Gözleri merak ve korkuyla titriyor. "Ölü bir balıkla seviştiğini düşünmeyecek mi?"

Ben tam bir piçim. Belle çok tatlı ve masum, tüm iyi niyetleri var ve ben burada onları yıkıyorum çünkü ona sahip çıkan ilk erkek olmak istiyorum.

Bu etik değil. Ahlaksızca.

Ama yine de kendimi durduramıyorum.

"Sana öğretebilirim, Belle." Ellerim amansızca beline doğru çekiliyor, parmak uçlarımla nazıkçe okşuyorum, tişörtünün eteklerini yukarı çekerek yumuşak karnının pürüzsüz tenini ve göğüslerinin görkemli alt kıvrımlarını ortaya çıkarıyorum.

"Bana nasıl yardım edeceksin?" Sesindeki titreme en narin müzik notaları gibi.

"Sana bir erkeğin nelerden hoşlandığını göstereceğim, Belle." Bacaklarımı onunkilerin arasına sokup ayırıyorum. Ona doğru eğilip zonklayan çıkıntımı sıcak tepesine bastırduğымda sikim pantolonumdan fırlamaya hazır. "Böylece, Fitch'le evlendiğinde-" Kelimeler dilime zehir gibi batıyor.

"Biraz deneyimim olacak mı?" İnliyor, sesi yumuşak, rehberlik istiyor.

Kontrolümün kaybolduğunu hissederek başımı sallıyorum.

Eğer onunla buraya gidersem, geri dönüşü olmayacak. "Bu doğru. Fitch'i memnun etmek , değil mi?" Onun İsmiñi söylediğimde dilim yanıyor. İkisinin birlikte olduğı düşünceler, bir kalenin surlarına tırmanmaya çalışan istilacılar gibi zihnime saldırıyor.

Belle bana bakıyor, alt dudağı aşağı sarkmış, yüzünde açık bir kırılğanlık ifadesi parlıyor. Tereddütle başını sallıyor. "Tabii ki... tabii ki istiyorum..."

Fitch'i memnun etmek için elinden geleni yaptığı düşüncesine karşı koyarken acı göğsüme saplanıyor.

Hayır! Böyle bir olmayacak!

Rol yapmayı bırakıp ona olan hislerimi itiraf etmek istiyorum ama kaçmasını önlemek için bu numarayı sürdürmek zorundayım.

Onun muhteşem vücudunu elime geçirebilmemin tek yolu bu.

Eğildim, dudaklarım onunkilerle birleşmek için can atıyordu. Dudaklarımı kulağının kıl payı yakınına getiriyorum ve fısıldıyorum: "O zaman sana öğreteceğim."

Kendimi daha fazla tutamıyorum.

Etrafına uzanıp avuçlarımı kalçalarının esnek kıvrımlarına doğru sürüklüyorum, iki elimle sıkıca kavriyorum ve onu koltuğun kolundaki oturuş pozisyonundan kaldırıyorum. Dudaklarından küçük bir nefes kaçıyor ve ben ona yapmak için can attığım tüm ahlaksız şeylerin iğrenç, yozlaşmış görüntüleriyle dolup taşıyorum. Vahşi bir canavar gibi salyalarım akıyor.

"Fitch sana böyle dokunacak, Belle..."

Kalbim göğsümde davul gibi çarpıyor, hızı normalin neredeyse iki katı. Belle'in etrafında dönmek, onu domaltmak, yoga pantolonunu ayak bileklerine kadar yırtmak ve aletimi onun el değmemiş küçük sik deliğine sokmak istiyorum. Ama yapamıyorum. Belle benim için hızlı bir sikişten çok daha fazlasını ifade ediyor. O benim hazinem. Benim geleceğim. Zararı engellemek benim görevim, bu zarar benden gelse bile. Özellikle de bu zarar benden geliyorsa. Ve meleğime kaba davranmak şu anda onun ihtiyacı olan şey değil. Gözlerinden akan güveni görüyorum ve buna saygı duymalıyım. Ona yalan söylesem bile, kendini güvende hissetmesini sağlamalıyım.

Benim görevim beni işe alan adama, yani nişanlısına karşı. Ama bir erkek olarak iradem onu almam için bana bağıyor. O burada, önümde. Yalnızız. Ben, sıradan bir adam, bir güzellik tanrısına karşı ne kadar direnebilirim?

"Ve eminim sana böyle dokunacaktır," diyorum sıkılmış dişlerimin arasından usulca, sert avuçlarımı kalçalarının yumuşak teninde gezdirirken, pantolonunu dizlerine kadar indirip altındaki pudra pembesi sevimli tangayı ortaya çıkarıyorum.

"O kadar nazik mı?"

Kafatasımda havai fişekler patlıyor, bezin üzerindeki küçük ıslak noktayı gördüğümde vücudumun her yerinde cızırdayan hava mühimmatları gibi yanıp sönüyor, bu da onun uyarıldığını gösteriyor. Taşaklarım

daralıyor, spermle şişiyor ve kendimi bu manzara karşısında patlamamak için yanağımın içini ısırmak zorunda kalıyorum.

"İlk başta, evet," diye onu temin ediyorum, kendimi onu kabaca almaktan alıkoymak için savaşıırken bile. Karın kaslarım gergin ve kanım gergin kaslarım boyunca sıcak ve ağır bir şekilde pompalanıyor. Başını bir kez daha benden yana çeviriyor ve saçlarının yüzüne düşmesine neden oluyor.

"Utanma meleğim. Bu çok doğal."

Tanrım, bu gerçekten oluyor mu? Üç haftadır onu izliyorum, ona dokunmak için yanıp tutuşuyorum ve şimdi karşımda ıslak bir amla duruyor, köpek yavrusu gözleriyle bana bakıyor. Ondan ne istersem yapmaya hazır.

Ama ona yalan söylüyorsun, Conrad. Onu kandırıyorsun.

Yani ben bir orospu çocuğuyum. Bunu tamamen kabul ediyorum. Ama Belle'in üzerimde böyle bir etkisi olmasına olamıyorum.

"Devam et," diye inliyor. "Bana Fitch'in ne yapacağını göster."

Öfkemi bastırıp eğildim, burnumu külotunun kumaşına bastırdım, gözlerimi kapadım ve derin derin içime çektim. Tanrım, haklıydım. Cennet gibi kokuyor. Ondan çaldığım yastık kılıfından bin kat daha iyi.

"Bundan hoşlanır mı? Hep duymuştum."

"Buna bayılacak," diye onu rahatlatıyorum, kalçalarını sıkıp külotunun askılarına doğru ilerlerken ona doğrularımı söylüyorum. Onları küçük parmağımın etrafında döndürüp yavaşça aşağı çekiyorum. "Leylak tarlasını kesen bir bal nehri gibi kokuyorsun."

Külotu kalçalarından düşüp ayak bileklerine inerken, Belle'in dudaklarından tahrik olduğunu gösteren sessiz bir nefes çıkar. On sekiz yaşında, ergenlik hormonlarıyla dolu ve onu hak etmeyen bir adam için bekaretini koruyabilmek için dürtüleriyle savaşıyor. Nefesinin ritminden heyecanını duyabiliyorum. Beni istiyor. Sadece bunu nasıl söyleyeceğini bilmiyor.

Gözlerim onun çıplak, bakir yarığının güzel görüntüsünden besleniyor - dudakları benimkinden sadece birkaç santim uzakta. Kokusunu bir kez daha içime çekiyorum ve bana yaşattığı coşkunun tadını çıkarıyorum.

Tanrım, cennetteyim.

Kutsal Topraklar'a giden yolu bulmuş bir şeytan.

Ben kötü, çok kötü bir adamım ve onun mükemmel kalçalarının arasına girme şansını bir kez daha elde etmek için dünyanın öbür ucuna bile giderim.

Nefesim bakire makatının etrafındaki teni ısıtırken ona "Çok sevimli," diyorum. "Fitch bunu gördüğünde..."

Belle önce kıpırdamıyor, ben de onu kalçalarından tutup kanepenin koluna yaslıyorum ve ellerimi kalçalarına koyup aralarını açıyorum. Manzara muhteşem ama yeterli değil. Tatlı dudakları içindeki yumuşak pembeyi saklıyor ve sikim çok ötesinde şişmiş durumda. Zihnim ona yapmak istediğim her şeyin ahlaksız düşünceleriyle dolup taşıyor. Hepsini aynı anda yapamayacağım gerçeği, geçen her saniye beni daha da sinirlendiriyor.

Neden hepsini alamıyorum? Şu anda mı?

Tek bir çekişle kot pantolonumun düğmelerini açıyorum ve şişkinliğimin üzerindeki baskıyı biraz hafifletiyorum. Şu anda resmen ağzım köpürüyor. Eğer şimdi onun içine girecek olsam, kaya gibi sert erkekliğimle onu tam anlamıyla kazığa oturtmaktan kendimi alıkoyabileceğimden şüpheliyim. Bayrağımı iç organlarının her santimine dikmek istiyorum. Onun tatlı, sırlıklam kıvrımlarında tüm kontrolümü kaybetmek.

"Şu anda bulunduğum yere daha önce kimse gelmedi mi Belle?" Sert avuçlarım yumuşak kalçalarını okşarken çenem sıkıca kenetlenmiş halde soruyorum. Korkunç bir adamım, bu meleğin şehvetinin neden olduğu ateşli bir şevkle dolup taşıyorum. Başımı kaldırıp baktığımda salladığını görüyorum, yanaklarında utangaç bir allık dans ediyor. "Bu çok güzel, meleğim. Yumuşak, sıcak, ıslak..."

Bunu ona sadece ben yapacağım. O bana ait.

"Sana öğretmeye devam etmemi istiyor musun?" diye sordum.

Yukarı bakıyorum ve bana doğru dudağını ısırıldığını görüyorum, gözleri özlem ve heyecanla parlıyor. Sikim ezici bir heyecanla zonkluyor. Belle yüzü kızarmış ve utanmış bir halde başını sallıyor ve dudaklarım aç dilime yol açmak için ayrılıyor. Gözlerimi onunkilere dikmişken, dilimi onun sıkı merkezinin hemen altındaki nemli parlaklığa şefkatle bastırıyorum.

Belle nefesini tutuyor ve iki eliyle kanepenin kolunu kavıyor. Bir an için başını arkaya atıyor ama hemen bana bakıyor, gözleri şaşkınlıktan kocaman olmuş. Bu doğru, meleğim. Amına ilk dilimi attım. Çok dikkatli bir şekilde geri çekiliyorum ve onun görebileceği şekilde uyarılmışlığının ısıltılı bir çizgisini çiziyorum. Alt dudağı düşüyor ve gözlerimle gülümseyerek başını sallıyorum.

"Fitch buna bayılacak," diyorum ona, sanki yıllardır sevgiliymişiz gibi iç kalçasını öperek. İnliyor ve ben de kendimi daha fazla tutamıyorum. Bir kez daha eğildim, ama bu kez dilimi düzleştirdim ve tatlı, parlak, ısıltılı yarığına doğru sürükledim, içindeki hassas masumiyete ulaşmak için kıvrımlarını ayırmaya zorladım.

"Ohhhhhh," diye inliyor, kalçalarını ağızıma doğru sallayarak. Sesinin tonu müzik gibi. Sularının tadı ilahi. Küçük hassas deliği tam bir hazine ve sırf benim için ıslanmış durumda. Belle bana bakıyor ve allığının tüm yüzünü kapladığını görüyorum. "Fitch bundan hoşlanacak mı?"

İsmi böğrüme bir mızrak gibi saplanırken, "Elbette saplanacak," diye hırlıyorum.

Dilimi kanalının derinliklerine bastırırken "Güzel," diyor. Buraya kadar gelebilmeyi başardığım için zevkten dört köşe oluyorum. Ne yaptığımdan şüphelenmiyor mu? Ona her baktığımda deliliğim gözlerimden fışkırmıyor mu? Vücudum yanıyor. Kaslarım sanki dövüşe hazırmışım gibi gergin ve sıkı. Kalçalarını kavramak istiyorum.

ve onu ortadan ikiye böldüm, böylece bir santimine bile dokunmadım.

"Conrad," diye inliyor, dilime doğru bastırıyor. Buna bayılıyor. "Beni çok... çok... hissettiriyorsun." İyi misin meleğim? "Güvende."

Tanrım, ben bir canavarım.

Düğününe bomba ihbarı yapan adamım, onu nişanlısından uzak tutmak için savaşıyor adamım ve o bana kendisini güvende hissettirdiğimi söylüyor. Vicdanım gibi bir şey bana utanç duymam gerektiğini söylüyor. Suçluluk. Dilimi şu anda bulunduğu altın vadiden geri çekmem ve bu kızı sonsuza dek terk etmem gerektiğini söylüyor. Ama Belle'e olan susuzluğum bu duyguları bir saniyede bastırıyor ve ben yine o ateşli köpek haline dönüyorum. Kontrolden çıkmış ve kontrolün sınırında sallanıyorum.

O seviyor, kendime söylüyorum. Neden kötü hissedesin ki?

Artık kendimi tutmamın imkanı yok.

Uzanıp tişörtünü kaldırıyorum, sütyenini de alıp şımarık genç göğüslerini ortaya çıkarıyorum. Tahmin etmem gerekse küçük bir C-cup derdim, ama tahmin etmeme gerek yok. Ben biliyorum. Odasına girip sütyen ve külot çekmecesini karıştırdığım birçok seferden birinden. Meme uçları sert ve eğer şu anda bacaklarının arasına gömülmemiş olsaydım, onu sırt üstü yatırıp onları emer ve kendimi göğüs dekoltesinde boğardım.

"Çok şımarık. Çok tatlı," diye usulca homurdanıyorum.

"Fitch bayılacak bunlar..."

Çılgınlığım beni ele geçirmeye başladı. Fitch onun dolgun göğüslerini asla göremeyecek. Onlar benim için. Sadece benim için.

Ayağa kalkıyorum, belinden yakalıyorum ve altımdaki kanepeye oturtuyorum. Onu geriye doğru büküyorum, dizleri yüzüne doğru sarkacak ve her iki güzel deliği de doğrudan bana bakacak şekilde neredeyse baş aşağı duracak şekilde katlıyorum.

Daha fazlası...daha fazlası...

Daha fazlasını istiyorum.

"Conrad..."

"Utanma, Belle." Saniyeler geçtikçe kontrolümün elimden kaydığını hissediyorum. "Fitch vücudunun her santimini sevecek."

Göğüsleri bu açıdan iki mükemmel, dolgun tümsek gibi görünüyor ve onun ihtişamını içime çekerken vücudum ilkel bir açlıkla dolup taşıyor. Başparmağımı ve işaret parmağımı kullanarak am dudaklarını karnına doğru çekiyorum ve şişmiş pembe incisinin kaputundan çıkmasına neden oluyorum. Benim için ardına kadar açılmış, boyun eğmiş ve bir sonraki hamlemi bekliyor, göğüsleri her derin nefesinde yükselip alçalıyor.

"Sana daha fazlasını öğreteyim mi?"

Belle bana bakıyor, göz kapakları düşük ve gözleri yumuşak, şehvetle sarhoş. Şefkatle başını sallıyor ve harekete geçmem için gereken tek şey bu. Eğiliyorum ve tatlı küçük tomurcuğunu dudaklarımın arasına alıyorum.

Vücudu bükülüyor ve kalçaları çeneme çarpıyor, ama ben onu sıkıca tutuyorum ve narin sinir demetini emerken aynı anda dilimle baskı uyguluyorum. Tutunacak bir şey ararken elleri minderlere çarpıyor, sonunda bir yastığa yerleşiyor ve ben ona zevk saldırısıyla işkence ederken onu sıkıca kavriyor.

Onu sikmek için ölüyorum. Kirazını yırtmak ve onu kendime uydurmak için. Onu memnun etmeye odaklanırken elimde kalan bir onsluk kısıtlamaya tutunmak yapabildiğim tek şey. Bu masumun ısınmış olması bir mucize, değil mi?

"Conrad," diye inliyor, kalçaları dudaklarımdan nazikçe çekişlerimin ritmine göre sarsılıyor. "Ben... Sanırım hissedebiliyorum... biliyorsun... şimdi ne olması gerekiyor..."

Gururla kabarıken gözlerim ona parıldıyor. Bu doğru, meleğim. Baban için gel. Söylemek istediğim şey bu, ama dilim şu anda bir görevde ve herhangi bir kesinti ona vermek üzere olduğum yaklaşan orgazmı tamamen bozabilir. Ben tüm ihtimallere karşı sürdürmek için savaşıyorum.

Kontrol. Sikimi çekip ona sokmamak için kendimi zor tutuyorum. Taşaklarımın acı verici bir şekilde şişmesine neden olan kremimle onu doldurmak. Sahip olduğum her türlü ahlakı terk etmekten ve yükümü onun sahipsiz amına fıskırtarak ve onu tam burada ve şimdi hamile bırakarak onu benim olmaya zorlamaktan bir kıl genişliğindeyim.

Ama bir parça ahlak bana bunu yapamayacağımı hatırlatıyor ve tomurcuğuna daha fazla baskı uyguluyorum, kaygan tatlılığını aç bir köpek gibi yalıyorum. Tadı kötülük ve ahlaksızlık gibi. Görev ve ahlakın terk edilmesi. Tadı göğsüme saplanmış altın bir kanca gibi, beni içine çekiyor, daha derine, daha derine ve daha derine. Al yüzü geriliyor ve dolgun dudakları sessiz bir çığlıkla aralanıyor.

Oluyor işte.

Kalçaları aşağı doğru eğiliyor ve ilk gerçek orgazmı onu titreyen bir mutluluk âlemine sürüklerken tüm vücudu sarsılıyor. "Evet!" diye , uzanıp avuçlarını kapıyor Sanki bir yere gidebileceğimi düşünüyormuş gibi beni bacaklarının arasında sıkıca tutuyor. Gitmiyorum meleğim. Dünyada olmayı tercih edeceğim başka bir yer yok. Sırılsıklam deliğinin ırzına geçiyorum, suları dudaklarımdan dökülüyor ve çenemden aşağı, sevimli küçük göt deliğine damlıyor. "Oh, vay canına! Vay canına! Vay canına! Vay canına! Vay canına!"

Nefes nefese inlemeleri şehvet dolu gururumu yeni bir seviyeye taşıyor, beni daha önce hiç hissetmediğim kadar ateşli bir kibirle şişiriyor. Ben insanüstü biriyim. Sahte, ahlaksız bir öğretmen. Zevk veren biriyim ama sadece onun için. Benim Belle'im.

Son bir kez nefes nefese kaldıktan sonra saçlarımı tutmayı bırakıyor ve kanepeye yığılıyor, nefes nefese kalıyor, tüm vücudu şenlik ateşi gibi ısı yayıyor. Amcığı tükürüğümle ve kayganlığıyla parlıyor ve iç uylukları dökülmeden dolayı parlıyor.

Bu kadar. Daha fazla dayanamayacağım.

Çaresizliğim çok büyük. Ona ihtiyacım var.

Dizlerimin üzerinde yükseldim, külotuma uzandım ve erkekliğimi çıkardım. O kadar tahrik olmuştum ki hafif dokunuşum bile

şaftımın neredeyse orgazmik bir seğirmeyle esnemesine neden oluyor. Hassasiyet içimde titreşiyor. Sikim acımasız bir arzuyla zonkluyor. Elimi yumruk yapıp tırnaklarımı etime geçiriyorum, beni Dünya'ya geri getirecek acı verici bir dikkat dağıtıcı arıyorum.

"Beni terk edersen seni öldürürüm." Ne dediğimi anlayamadan kelimeler boğazımdan gümbür gümbür döküldü.

Belle'in gözleri büyür. "Ne dedin sen?"

"Dedim ki, onu terk edersen seni öldürür." Kendine gel Conrad. Sinirli bir şekilde göz kırpmıyor. Alt dudağını dişlerinin arasında kaydırıyor. "Bir kez tadına baktı mı, bağımlısı olacaktır. Hep daha fazlasını isteyecek... daha fazlasını... daha fazlasını..."

"Ah..." diyor sessizce, kendini oturur pozisyona iterek. Gözleri, bacaklarımın arasından bir bayrak direği yaparak sikime doğru iniyor. "Belki de işleri biraz daha yavaştan almalıyız."

Sözleri anın donmasına neden oluyor ve az önce onunla kaydettiğim ilerlemenin her bir parçasını kırmakla tehdit ediyor. Şimdi kalkmak ister gibi hareket ediyor, ama ben onun üstüne eğilip dudaklarımı dudaklarına yaklaşıyorum. Onu öpmeye bu kadar yakın olmak zaten hissettiğim her şeyi daha da arttırıyor. Sikim tekrar esniyor ve kendimi tutamayacağımı biliyorum.

"Sana öğretecek daha çok şeyim var meleşim," diye fısıldıyorum, dudaklarımla boynunun çizgisini takip ederek. Kulak memesinin hemen altında duruyorum ve çok sayıdaki kokuyu içime çekiyorum. Vahşi bir canavar gibi davranıyorum. "Seni düşün gecene hazırlamak için."

"Düşün gecem...?" Şaftımı onun kaygan tümseğine sürtmeye başladığımda Belle fısıldıyor.

Tanrım, içinde olmasam bile, bu his gerçekten harika. Bunu yapmamalıydım. Kendini toparlaması için ona zaman vermeliydim. Onunla bu işe hiç başlamamalıydım bile. Bu yanlış. Onu korumak için işe alındım, masumiyetini bir piç gibi kirletmek için değil.

Ama kendime engel olamıyorum.

Kokuları burun deliklerimi istila ediyor, tanrısal kadınısı enerjiyle dönüyor, şaftım ona her sürtündüğümde hafifçe yayılan ıslak kıvrımlarına doğru kayarken benden bir doruk noktası çıkarıyor. Sikim patlıyor, tohumumu yumuşak fildişi göbeğine sıçratıyor, pembe göbek deliğinde birikiyor. Gelmeye ve gelmeye devam ediyor, şimdiye kadar yaşadığım en güçlü orgazm bir volkan gibi içimden fışkırıyor. O kadar yoğun ki canımı yakıyor ve o kadar güçlü bir baş dönmesine kapılıyorum ki neredeyse boğulacakmışım gibi nefes nefese kalarak onun yanına yığılmak zorunda kalıyorum.

Yanına uzandım, titriyordum, mükemmelliğinin ezici şaşkınlığına kapılmıştım. Ellerim vücudunu keşfederken, göğüslerini ve narin yakasını okşarken soğukkanlılığımı yeniden kazanmak için mücadele ediyorum. Beynim zar zor çalışıyor, kısa devre yapmış ve tamamen yeniden başlatılması gereken bir bilgisayar gibi.

"Çabuk öğreniyorsun," diye mırıldanıyorum, konuşma yeteneğimi zar zor bulabiliyorum. Kelimeler zihnimde bir oraya bir buraya dağılıyor ama aralarında gerçek bir bağlantı yok. Yaptığım hileden vazgeçip ona aşkımı itiraf etmek istiyorum ama bu büyük bir risk olurdu. Ya da düpedüz bir felaket. "Ve sana göstereceğim, Fitch'in hoşuna gidecek daha pek çok şey var-"

Belle, "Tuvaleti kullanmam gerek," diye araya giriyor ve altımdan kayarak çıkıyor. "Bilirsin işte... temizlenmek için..."

Kendimi aptal gibi hissederek doğruldum. Nasıl bir beyefendi olunacağını ne zaman unuttum? Deliliğim beni ele geçirdi ve saf ahlaksızlığın çukurlarına geri mi çekti? "Çok özür dilerim," diyorum çabucak. "Sana bir havlu getireyim."

"Hayır! Sorun yok." Belle gülümseyerek banyoya doğru ilerliyor. "Sen orada kal ve rahatla. Bütün işi sen yaptın. Bir saniye içinde döneceğim."

Banyo kapısının ardında kaybolurken içimi ısıtan güzelliğine vurulmuş bir halde gülümsüyorum. Gözlerimi kapatıp derin bir nefes alıyorum ve başımı Belle'in tuttuğu yastığın üzerine bırakıp onun saflığını yalıyorum

ve onun kıvrınmasını izledim. Onun gibi kokuyor. Sadece kokusu bile beni tatmin ederek hipnotize etmeye başladı.

Ta ki banyodan bir ses duyana kadar.

Bir pencere kayarak açılıyor ve dışarıdan sokağın gürültüsü içeri doluyor. Anında ayağa kalktım ve kapıya doğru yürüdüm.

"Belle?" Onu korkutmayacak kadar yüksek sesle kapıyı çalarak sesleniyorum. Yanıt yok. "Belle, içeride misin?"

Kolu test ediyorum. Kilitli.

Ne olduğunu anladığımda kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu. Adrenalin yükseliyor ve ilkel doğam beni ele geçiriyor. Geri çekiliyorum, kendimi destekliyorum ve topuğumu mandalın içine sokuyorum, içeri doğru patlarken neredeyse kapıyı menteşelerinden söküyorum.

Banyo boş.

Pencereye koşup dışarı bakıyorum.

İşte orada. Belle, korumam gereken kız, yangın merdiveninden sokağa tırmanıyor, üzerinde bornozdan başka bir şey yok.

"Belle!" Bağıriyorum, giysilerimi kaptığım gibi peşinden kapıdan çıkıyorum.

BELLE

Yangın merdiveninden kaldırıma düşüyorum, bornozumu aşağı doğru itiyorum, çünkü bornozum havalanıp akşam serinliğinde etrafta dolaşan herkese çıplaklığımı gösterme tehdidinde bulunuyor. Sonra koşmaya başlıyorum.

Hayatımın en inanılmaz deneyimini yaşadığım için yüzüm kızarıyor ve vücudum aşırı ısınıyor ama yavaş yavaş kendime gelip az önce ne yaptığımı anladığımda içimi ürpertici bir suçluluk ve pişmanlık dalgası kaplıyor.

"Tanrım, Belle!" Kum ve taşlar çıplak ayaklarımın derisine batarken kendime çıkışıyorum. "Sen nişanlısın!"

Ya görücü usulü bir evlilikse? Peki ya buna zorlanıyorsam? Bu, sırf kafamın içinde hala bir melekler korosu gibi şarkı söyleyen muazzam, görkemli bir tutku anına kendimi için verdiğim bir sözü bozabileceğim anlamına mı geliyor?

Hile yaptın!

"Hayır, yapmadım!" Arabalarının yanında sohbet eden bir grup adamın tuhaf bakışlarını üzerime çekerek kendime cevap verdim.

Zaten Fitch'le evlenmeyi hiç istememiştim. Ailem beni buna zorluyor. Teknik olarak ona evet demiş olabilirim ama bu kalbimden gelen bir evet değildi. Kalbimden gelen bir evet değildi.

Tamamen kendimi korumamdan kaynaklanan bir evet. Babam tarafından sokağa atılmamı engellemek için.

Fitch onunla evlenmek istediğimi düşünüyor. Conrad da öyle.

Bu yüzden bana öğretmek için gönüllü oldu. Böylece kocam için deneyimim olacaktı. Benimle gerçekten ilgilendiği için değil. Cynthia'yı reddetti ve o benden çok daha güzel. Ona yaltaklanan bir sürü kız varken neden benim gibi bir bakireyi istesin ki? Tecrübe eksikliğim gözlerini devirmesine neden olmuş olmalı. Beni kanepeye yatırdığında ne yapacağıma dair en ufak bir fikrim yoktu. Neler olduğunu düşünmüyordum bile. Sadece o anın içinde kaybolmuştum; zamanı ve mekânı etrafımızda bükten, dünyanın geri kalanının yok olduğu ve sadece ikimizin kaldığı o muhteşem anın içinde.

Bu değil gerçekten hile eğer sen değil içinde bir gerçek ilişki, değil mi?

"Belle! Kaçmayı bırak, Belle! Bu güvenli değil!"

Conrad'ın arkamdan gelen sesi beni gerçekliğe geri döndürüyor ve arkama dönüp baktığımda onun peşimden koştuğunu görüyorum. Bana öyle bir hızla yaklaşıyor ki, onunla yarışamayacağımı biliyorum, bu yüzden yavaşlıyorum ve bir ağacın altında duruyorum, o kadar utaniyorum ki keşke varlığımdan göz kırpabilseydim diyorum.

"Özür dilerim..." Bana ulaştığında söyledim.

"Özür dileme, Belle. Sadece bana neden kaçtığını söyle. Seni bir şekilde üzdüm mü?"

"Tabii ki hayır!" Başımı ağacın gövdesine yaslayarak inliyorum. Harika, şimdi de onu üzdüm. Yapmaması gereken bir şey yaptığını düşünmesine neden oldum. Neden sadece iyi bir kız olup bana dokunmasına izin vermedim ki? Ya da inanılmaz anımızdan sonra kaçıp gitmedim? Şimdi kızarıyorum ve bu muhteşem adamın önünde aptal gibi görünüyorum. "Sanırım ben sadece... bunaldım. Ayrıca Fitch'le nişanlıyım..."

Belki hayal görüyorum, ama Conrad'ın gözlerinin kısıldığını ve dudaklarının büzüldüğünü gördüğüme yemin edebilirim.

Fitch'in adı. Ama hayal görüyor da olabilirim. Ne de olsa ikimizin de az önce paylaştığı o mutlu anın etkisiyle başım hâlâ dönüyor.

Conrad bana bakıyor. Göğsü derin bir nefesle inip kalkıyor. "Geri dönmeliyiz. Burası senin için güvenli değil."

"Güvenli değil mi?"

"Bomba tehdidi, Belle," diye hatırlattı bana. Tanrım, tamamen unutmuşum. "Otele döndüğünde aklını başına toplayabilirsin."

Elini uzatıyor ve hiç düşünmeden elini tutuyorum. Verdiğim tepki beni gerçekten şok etti. Saf bir içgüdüydü. Bedenimin bir güvenlik işareti görüp ona uzanması gibi basit bir refleks. Geniş omuzlarına ve kalın göğsüne bakarken aklıma tuhaf bir düşünce geliyor: Kızlar kendilerini gerçekten önemseyen ve büyürken ellerini tutan bir babaları olduğunda böyle hissediyor olmalı. Bu benim hiç sahip olmadığım bir şey.

Odaya geri döndüğümüzde Conrad "Özür dilerim," diyor. Yanaklarımın yeniden karıncalanmaya başladığını hissediyorum. "Neden?"

"Görevimi aştım. Ellerimi sana asla öyle sürmemeliydim."

Boğazımda bir düğüm oluşuyor. "Sen sadece bana öğretiliyordun." Başını sallıyor, boğazında alçak bir hırıltı gümbürdüyor.

"Yine de..."

"Pişman mısın?"

Alay eder, başını sallar ve bir elini duvara dayar. "Tabii ki hayır! Ben sadece-"

"Beni çekici bulmuyor musun?" Şimdi gözlerim dolmaya başladı. Tanrım, benim neyim var böyle? Conrad görevden bahsetti; ya benim Fitch'e olan görevim? Kalbimin böyle kaymasına nasıl izin veriyorum?

Bakışları dikleşiyor ve sanki söylediklerime inanamıyormuş gibi dikkatle bana odaklanıyor. "Aptal olma, Belle. Sen en muhteşemisin-" Kendini tekrar durdurur, toplar

ve yumruğunu kalçasına vurur. "Böyle şeyler söylememeliyim. Sen nişanlısın."

"Sayılır..." Nefes alıyorum, sesim havada zar zor yankılanıyor.

Kaşları çatılıyor, burnunun üzerinde bir çizgi çiziyor. "Ne demek istiyorsun?"

"Hiçbir şey." Berbat durumdayım. Söylememem gereken şeyleri söylüyorum. Yaşamamam gereken duygulara ihanet ediyorum. Neden dengeli ve kontrollü olamıyorum?

Birdenbire Conrad'ın kollarındaydım ve yatak odasına götürülüyordum. Daha önce hiç bu kadar küçük hissetmemiştim. Sanki onun yanında hiç ağırlığım yokmuş gibi. Conrad öfkeli bir boğa gibi ileri atılırken otel bornozu vücudumdan düşüyor, beni çıplak ve kızarmış halde bırakıyor.

Beni yere bırakıyor ve yatağa bastırıyor. Gözleri hararetle, arzu gibi görünen bir şeyle dolu.

Şimdi ne oluyor? Az önce benimle eskisi gibi konuşmaması gerektiğini söyledi ve şimdi beni cırılçıplak soydu ve benimle tekrar fiziksel ilişkiye mi giriyor? Bu başka bir ders mi?

Uyluklarımın arasındaki karıncalanma hissi geri dönüyor, sadece eskisinden iki kat daha yoğun. Pantolonuna bakıyorum ve şişkinliğinin geri geldiğini görüyorum. Evet, bekaretimi al Conrad. Bana yaptığın gibi sana zevk vermeme izin ver. Ben de bunu istiyorum. Benim koruyucum. Koruyucum. V-kartımı talep eden adam o olmalı. Beni ailemden satın aldığı için nişanlım olan kibirli bir pislik değil.

"Bunu bir daha asla yapamazsın," diye homurdanıyor ve kollarımı başımın üzerinde sıkıca tutuyor. "Anlıyor musun Belle?"

"Ne yapacağım?" Bacaklarımın arasındaki karıncalanma hissi artmaya devam ederken nefes nefese kalıyorum.

Gözlerinde daha önce hiç görmediğim bir ateş var.

Neler oluyor? Kızgın mı? Aramızdaki şeyleri mahvettim mi?

"Gözümün önünden kaybol," diyor, çılgın bir bakışla bedenimi tarayarak. "Ben seni korumak için tutuldum. Bunu anlıyor musun?"

"Evet. Biliyorum-"

"Yani gözümün önünden kaybolduğunda artık işimi yapmadığımı anlıyorsun, öyle mi?"

Bileklerimi kelepçe gibi sıkıca kavrayarak benden ne kadar güçlü olduğunu gösterdiğinde karanlık oda gerilimle doluyor.

Tekrar kaçmak istesem bile bu imkansız olurdu.

"Özür dilerim," diye sızlanıyorum, göğsümün içinden yükselen bir sıcaklık yanaklarımı ateşli bir kavrayışla yakalıyor.

"Üzgünsün," diye inliyor, başını sallıyor. Biliyordum, her şeyi mahvettim. "Belle, önemli olan tek şey senin güvenliğin. Dışarıda senin genç, tatlı, seksi vücudunu ele geçirmek için her şeyi yapabilecek yırtıcılar var. Bunun farkında mısın?"

Beni sadece bir noktaya değinmek için azarladığını biliyorum ama gözlerindeki bakış, söylediklerine gerçekten inanıp inanmadığını merak etmeme neden oluyor. Beni gerçekten tatlı ve seksi buluyor mu? Yoksa sadece bazı erkeklerin benden etkileneceğini mi söylüyor? Ve sadece bana bir şey olmasına izin verirse işini kaybedeceğinden mi korkuyor? Ama daha önce sertleşmişti ve midem hala onun harcadıklarıyla kaygan. Yani bunun bir anlamı olmalı, değil mi?

"Yırtıcılar," diyorum basitçe. "Bu doğru, Belle."

"Aslanlar, kaplanlar ve ayılar gibi mi?"

Dudaklarında sıcak bir gülümseme beliriyor. "Bunlar yırtıcı olarak nitelendirilebilir."

"Ama senin bahsettiğin türden değil." Vücudunu benimkine bastırırken kıkırdıyorum, pantolonunun kotu ve tişörtünün pamuğundaki akşam serinliği tenimde tüylerimi diken diken ediyor.

"Erkekten bahsediyorum," diye homurdanıyor, bana doğru hareket ediyor, kalçalarını döndürüyor ve sanki dans pistinde sürtünüyormuşuz gibi çıkıntısını bacaklarımın arasına bastırıyor. "Senin güzelliğinle büyülenecek, sana sahip olmak için her şeyi yapabilecek bir adam."

Sen. Senin kokundan bir parça alabilmek için gururundan, haysiyetinden, hatta akıl sağlığından bile vazgeebilecek bir adam..." Conrad nefes alır derinden karşı benim Boyun, onun göğsü benimkine doğru genişliyordu. "Eğer bu yumuşak tenini okşayabilmek anlamına geliyorsa..." Bir eliyle bileklerimi kavrarken diğer eliyle sağ göğsümün kıvrımını izliyor ve boğazımda keskin bir nefes sıkışmasına neden oluyor. "Eğer bu sadece senin tatlılığını tadabilmek anlamına gelseydi..." Dudaklarını meme ucuma doluyor ve bir inilti çıkararak emiyor. "Eğer bu senin içine girebilmek anlamına geliyorsa, Belle..." Kalalarımın arasına uzanıyor ve iki parmağını cinsel organıma bastırıyor. Sırtım beklentiyle dikleşıyor. "Sen boşalırken içinde olmak, tekrar ve tekrar ve tekrar..." Göğüslerimi öperken bedenimi şefkatli bir ürperti kaplıyor, Tek eliyle beni zapt ederken her bir meme ucumu emiyor, üzerimde sahip olduğu muazzam gücü gösteriyor. Onun benim korumam olması doğru. Benim koruyucum.

"Ne söyleyeceğini çok iyi biliyorsun..." Ayak parmaklarım karıncalanmaya başlarken sesim zar zor duyuluyor. "Ama bunların hepsi varsayımsal, değil mi? Değil mi?"

Conrad kıkırdıyor ve bacaklarının arasındaki uyarılma düğümünün kalçalarıma ve tümseğime doğru esnediğini hissediyorum. "Sadece diğer erkeklerden bahsettiğimi mi sanıyorsun Belle? Sen pencereden çıkmadan önce çıplak sikimi senin ıslak amına sürüyordum. Neden böyle olduğunu düşünüyorsun?"

Sözleri beni aynı hem utandırıyor hem de kızdırıyor. Neden hala utanıyorum? "Benden hoşlandığın için mi?" Yine gülüyor.

Yanlış bir şey mi söyledim?

"Senin gibi mi, Belle? Senden hoşlanmıyorum; sana değer veriyorum. Sen benim hazinemsin. Benim nadide mücevherim. Sana karşı bir görevim var, asla terk etmeyeceğim bir görev."

Başım dönüyor ve ağır bedenini benimkine bastırma şekli kesinlikle yardımcı olmuyor.

Yani benden hoşlanıyor mu? Onun için sadece bir iş olduğumu sanıyordum.

Conrad, ne diyorsun sen!?

"Yani beni koruyacak mısın?"

"Elbette," diye kesin bir şekilde yanıtlıyor. "Bana göz kulak olacak mısın?"

"Hiç şüphesiz."

"Bomba yapan adamı bulacak mısın?" Sertçe yutkunur, sonra cevap verir. "Elbette."

Köpüklü bir sıcaklık beni ele geçiriyor. Bacaklarımın arasındaki his yeni zirvelere yükseldi. İki parmağı hala vadimin hassas derisine bastırıyor, ama içeri girmedir. Normal bir erkek şimdiye kadar çoktan daha fazlası için zorlamış olurdu. Ama Conrad değil. O bir görev adamı. O bir prensip adamı. Ve benim hazır olmamı bekliyor.

"Conrad," diyorum usulca, çenesinin gücüne odaklanarak. "Bana... daha fazlasını öğretir misin, lütfen?"

Gözbebekleri büyüyor ve bana bakarken dudakları aralanıyor. "Sana Fitch'i nasıl memnun edeceğini göstermemi ister misin?"

Hayır. Seni memnun etmek istiyorum, Conrad.

Yalan söylüyorum, başımı sallıyorum. "Evet. Benden ne isteyeceğini göster bana."

İçimdeki dürtüyü tarif etmek imkansız. Conrad'a bekâretimi vermeyi hayatımda hiçbir şeyi istemediğim kadar çok istiyorum. İçimde her an patlamaya hazır bir arzu pınarı kabarıyor. Bacaklarının arasına uzanıp mavi damarlarla şişmiş, tepesinden parlak, yarı saydam bir sıvı damlayan devasa, kalın shaftını çıkarmasını izlerken başım dönüyor.

Tek bir hareketle tişörtünü çıkarıp bir kenara atıyor ve sayamayacağım kadar çok kas ortaya çıkıyor. Çoğu erkeğin uğruna ölebileceği yontulmuş bir fizik. Yaptığı her ince hareket, vücudunu süsleyen sayısız kesik ve çizgiye yansıyor. Gözleri vücudumu tarıyor, keşke hepsini birden deşifre edebilseydim dediğim sayısız duyguyu yansıtıyor.

"Fitch seni çıplak gördüğünde, Belle..." Sesi kesiliyor, gözleri odağını kaybediyor. Sonra, sanki görünmez bir güç

derin bir nefes alıyor ve dilini alt dudağında gezdiriyor. "Senin ne kadar seksi olduğunu görünce şoka girecek."

"Öyle mi düşünüyorsun?"

"Öyle olduğunu biliyorum." Başını sallayarak asasını kaygan merkezime doğru bastırıyor. Tomurcuğum önceki talimatından dolayı hâlâ uğulduyor ve erkekliği ona dokunduğunda görüşüm bulanıklaşmaya başlıyor. Sanki beni olduğum yerde donduran bir elektrik akımına kapılmış gibiyim. "Ama senin içinde olmak için beklemek istemeyecek Belle. Senden o kadar tahrik olacak ki, seni mümkün olduğunca çabuk almak isteyecek. Öyle de yapacak."

"Peki ben ne yapacağım Conrad?" Bir şekilde söylemeyi başarıyorum, muhteşem bir his bulutu içinde sürükleniyorum.

"Derin bir nefes al meleğim. Çünkü bu ilk başta acıtacak-"

Yüksek sesli bir dijital melodi anın huzurunu bozuyor, bir titreşimin eşlik ettiği bir zil sesi, Conrad'ın göğsünün gürlemesine neden olurken dudaklarından aslanvari bir hırıltı fişkırıyor.

"Allah kahretsin!"

"Bu senin telefonun mu?" Umutsuzca cevabının hayır olmasını isteyerek soruyorum. Ama kızgın bir hayvan gibi dişlerini göstererek başını sallıyor.

"İş telefonum."

"Cevap verme," diye yalvarıyorum, kalçalarımı yukarı kaldırarak içime girmesi için onu kışkırtıyorum. Ama o gözlerini kapatıyor ve başını sallıyor.

"Yapmak zorundayım. Acil bir durum olabilir. Eğer cevap vermezsem ve bir şey olursa-"

"Anlıyorum." Gülümsüyorum, telefon iğrenç bir şekilde çalmaya devam ederken parmaklarımı saçlarında gezdiriyorum. "Anladım. Devam et."

Söylemek istediğimin tam tersi.

Boynuma bir öpücük konduruyor ve ayağa kalkıp pantolonundan telefonunu çıkararak cevap vermesini izliyorum.

"Conrad. Ne?" Yüzü şaşkınlıkla buruşuyor ama bunu benden saklamak için hızla arkasını dönüyor. Kalbim çırpınıyor ve derin bir iç çekiyorum. Bundan daha kötüsü olamazdı. "O olduğuna emin misin? Peki, ne diyor? Tamam. Hemen geliyorum."

Gidiyor. Daha o bir şey söylemeden anladım. "Acil durum mu?"

Conrad iç geçiriyor ve başını sallıyor. Sakin görünmek için elinden geleni yapıyor ama pantolonunu yukarı çekip ereksiyonunun üzerinden düğmelerken gözleri bir ileri bir geri gidip geliyor.

"Görünüşe göre... adamlarım bomba tehdidinde bulunan adamı yakalamış."

Kalbim sıkışıyor, gözlerimden yaşlar akmaya başlıyor. Düğünü erteleyen tek şey bu tehditti. Tehdit olmadan, düğün geri döndü ve Fitch'le ömür boyu sürecektir geleceğim başlamak üzere.

"Gitmek zorunda mısın?"

"Ne?" Conrad kafası karışmış bir halde soruyor. Bana bakıyor, sonra başını sallıyor. "Evet, gitmem gerekiyor. Ama sen de benimle geliyorsun."

"Öyle miyim?" Şimdi gözyaşlarımı tutmaya çalışıyorum.

"Elbette öylesin meleğim," diyor ve beni yataktan kaldırmak için uzanıyor. "Sana bakmak benim görevim, unuttun mu? Seni bir daha asla yalnız bırakmayacağım."

CONRAD

BU ÇOK KÖTÜ. Belle zihinsel enerjimin her zerresini tüketirken işimi yapamıyorum. Sonunda ona sahip olmaya çok yaklaşmıştım ve ondan bu şekilde koparılmak... Şu anda adamlarımın söylediklerine dikkat ediyormuş gibi davranmak elimden gelen tek şey.

Üçü, yemek odasındaki bir sandalyeye bağladıkları seğiren sarışın bir adamın etrafını sarmış. Kalbim kulaklarımda yüksek sesle çarpıyor ve beni odadaki diğer tüm seslere karşı sağır ediyor. İçerisi sıcak ama alnımdaki tere rağmen ellerim ve ayaklarım üşüyor.

Ben tehlikedeyim. Görevlerimde başarısız oldum.

Bu daha önce asla olmazdı. Ama sonra Belle ile tanıştım.

Adamlarımdan biri yanıma yaklaşıp kulağıma ismimi söyleyerek sersemliğimi üzerimden atmama neden oldu. Ona tehditkâr bir bakış attım, çünkü hızla bir adım geri çekildi.

"İyi misin, patron?"

Kahretsin. Kafamı toparlamam lazım. "Ben iyiyim. Sadece... bir şey düşünüyordum." Gözlerimi şüpheliye diktim. titriyor sanki donuyor kıçını kapalı, ama bu

Burada imkansız. Bir şeyin etkisinde olması mümkün. "Hey, dostum! Şimdi konuşmak ister misin? Yoksa polisi aramak zorunda mıyız?"

Polisi aramak yapmak isteyeceğim son şey. Bu daha fazla insanın olaya dahil olması ve potansiyel olarak daha fazla gözün üzerimde olması anlamına gelir. Bu pislik benim bomba tehdidimi neden üstleniyor ki? Ben ihbar ettim, o değil. O nereden biliyor ki?

Omzumun üzerinden Belle'in kitap raflarının yanında durduğu ve odayı güzelliğe boğduğu yere bakıyorum. Sanki karnıma bir yumruk yemiş gibiyim. Tek yapmak istediğim bakmak. Gözlerim onun ihtişamını emerken kendimi kaybetmeye başladım bile.

Şimdi bunun zamanı değil.

Şimdi çalışma zamanı.

"Onu görüyor musun?" Şüpheliye dönüp bakarken elimle işaret ediyorum. "Onu nereden tanıyorsun?"

Adam dişlerini birbirine vuruyor, başını sallıyor ve Belle'e doğru birkaç kısa bakış fırlatıyor. Koruyucu içgüdülerim alevleniyor. olsa bile, meleğim için hâlâ potansiyel bir tehdit.

"B-Belle... Ha-Ha-Hartley..." diye kekeliyor adam, konuşmasını yarım yamalak bir dille geveleyerek. "Yakında evleniyorum."

Tekrar ona bakıyor ve ben onun önüne geçerek bakışlarını engelliyorum.

Hayır. O benim güzelim.

Tanrım, bu orospu çocuğu da kim? Bomba ihbarını onun yapmadığını biliyorum ama yine de tam bir ucube gibi davranıyor ve bir şekilde Belle'in tam adını biliyor. Ona gerçekten zarar vermek isteyen bir sapık olabilir mi?

Belle'i takip eden biri için endişelenmek beni ikiyüzlü yapar mı?

Muhtemelen. Ama umurumda değil.

Tatlı meleğime asla zarar verecek bir şey yapmayacağımı kesin olarak biliyorum. Ben sadece güvende tutmak ve korumak için varım. Dışarıdaki hiçbir erkek hayatını

Bu da dışarıdaki her erkeğin onun için bir tehlike olabileceği anlamına geliyor.

"Telefon nerede?" diye bağıyor adamlarımdan biri. Hemen bir bakışla onu azarlıyorum ve sessizleşmesine neden oluyorum.

"Bir adın var mı dostum?" Şüpheliye dikkatini bana çekerek soruyorum. Gözleri karmakarışık ama uzun bir süre sonra başını sallıyor.

"B-Barry."

"Tamam, Barry. O aramayı neden yaptın?"

Barry kafasını örümcek ağlarıyla doluymuş gibi sallıyor. Lanet olsun, bu adamın oyunu ne? "Ben sadece beni fark etmesini istedim..."

Adamlarımdan biri yanıma geliyor ve bana bir dosya uzatıyor. Hızlıca göz gezdirdim ve kapattım. "Malikânenin bahçesinde çalışıyorsun, değil mi Barry?"

Başını sallıyor, bu fiyaskoyu uzatmaya devam ederken sabrımı sınıyor. Bu işi burada bitirmeliyim ki Belle benden uzaklaşmadan ona geri dönebileyim. Bu piçle harcadığım her saniye, onunla geçirebileceğim bir saniye.

"Çimleri biçiyorum," diye kekeliyor. "Çitleri budayın. Pencereleeri yıkarım-"

Camları yıkamak mı? Onu bir merdivene çıkmış, Belle'in camını yıkıyormuş gibi yaparken, soyunurken içeriye bakarken hayal ettiğimde içimden bir şey kopuyor. Öne atılıp onu yakasından yakalıyorum ve sandalyeyi arka iki ayağının üzerine itiyorum.

"Onu takip mi ediyordun, Barry?" Hırlıyorum, kalp atışlarım tavan yaparken dişlerimi gıcırdatıyorum. "Belle'i takip etmek mi? Onu izlemek mi?"

"Hayır!" diye itiraz ediyor. "Ben sapık değilim!"

"Saçmalık! Bana yalan söyleme!" Bu yırtıcı hayvana dik dik bakarken kanım lav olup damarlarımda dolaşıyor. "O tehdidi senin yapmadığını biliyorum Barry. Sende böyle bir şey yapacak beyin yok. O yüzden bana neden yalan söylediğini söyle!"

"Sadece çocuklarla iyi geçinmek istedim!" diye haykırıyor, yüzünde çaresizlik çizgileri beliriyor. Nefes nefese kalıyor ve ben de sandalyeyi bırakıp onu tutuşumu gevşetiyorum. "Tehdidi duydum ve bütün çocuklar bunun hakkında konuşuyordu. Ben de kendime pay çıkarayım dedim. Herkesi güldürdü!"

Adamlarım iç geçiriyor ve ben bir adım geri çekiliyorum, gerginlik yavaşça bedenimden kayıyor. Belle'in iyi olduğundan emin olmak için omzumun üzerinden geriye bakıyorum. Biraz sarsılmış görünüyor ve kendime öfkelendim. Bu işe hiç karışmamalıydı. Barry'yi sorgularken onu başka biriyle bırakmalıydım ama bu mümkün olmazdı. Bu onun benden uzak kalacağı anlamına gelirdi. Ve buna bir daha asla izin veremem.

Merak etme meleğim. Her şeyi daha iyi yapacağım.

Adamlarıma "Hikâyesini saha çalışanlarıyla teyit edin" dedim. "Bu bizim adamımız değil. Düğün hâlâ iptal. Fitch'e haber verin."

Belle'in narin küçük elini tutup onu odadan, koridordan aşağıya ve hazırlık mutfağının arka odasına çekerken sıcaklıktan şişerek odanın içinde tepiniyorum. Yolda Fitch'in odasının önünden geçiyoruz, düğün sonunda gerçekleştiğinde onların odası olacağını biliyorum. Meleğimle kendime biraz daha zaman kazandırmış olabilirim ama ne kadar? Fitch evlenmeleri için ısrar etmeden önce işleri gerçekten ne kadar erteleyebilirim?

"Çok üzgünüm Belle," diye fısıldıyorum kapıyı arkamızdan kapatırken. "Korkma. Seni o ucubeyle aynı odaya asla koymamalıydım."

Bana bakıyor, şaşkın ve masum, olduğundan daha az korkmuş görünmeye çalışıyor. Ve kendime lanet ediyorum. Tüm bunlara ben sebep oldum ama yine de bana güveniyor. Koruma ve rehberlik için bana bakıyor. Bana inanıyor, oysa ona şiddetle takıntılı olan benim.

"Yani beni takip ettiğini düşünmüyorsun, öyle mi?"

Belle soruyor. Bana sorulacak ne biçim bir soru.

Başımı sallıyorum, uzanıp gevşek bir saç telini kulağının arkasına sıkıştırıyorum.

"Hayır, meleğim. O sadece ilgi çekmek isteyen tuhaf bir adamdı. Seni takip eden biri olsaydı, bilirdim. Güven bana."

Bana güveniyor musun?

Tanrım, ben kimim şimdi? Neye dönüştüm?

Onu çalıştırıyorum. Bana daha fazla güvenmesini sağlıyorum, oysa dünyada yakınında olması gereken son adam benim. Onu mahvedeceğim, tıpkı bakir amını kotumun altında hızla büyüyen sikimle mahvetmek istediğim gibi.

Otele döndüğümüzde onu götürmemi istedi. Benim için duvarlarını yıktı, hepsi onu içine soktuğum bir durum yüzünden. Benim uydurduğum bir durum. Ve bir günden kısa bir süre içinde, korumak için işe alındığım kızla arama mesafe koyma konusundaki profesyonel sorumluluklarımı tamamen terk ettim. Bunun da ötesinde, haftalardır onu takip ediyordum.

Ona her şeyi anlatmalıyım. Bilmeyi hak ediyor.

Ama şimdiye kadar gerçekte ne olduğumu öğrenmiş olmalı. Ya da en azından bazı şüpheleri vardır.

Sonra tekrar, ona daha fazlasını öğretmemi istedi. Evlendiklerinde Fitch'in ondan ne isteyeceğini göstermemi. Eğer bana güvenmeseydi, bunu yapmazdı. Ya tamamen habersiz ya da benim oyunuma geliyor. Ve ben onun habersiz olduğunu düşünmüyorum. Bence Belle evliliğinden bir çıkış yolu arıyor ve bunu bende bulduğunu biliyor.

Dalgınca dönüyor, bir ayağından diğerine geçiyor, kalçalarının yuvarlak kıvrımlarını vurgulayan bir hareket. Her hareket zihnimde sert bir arzuyu kamçılıyor, gözlerimi dikip dilimi ön dişlerimin arasında gezdirirken onu tekrar tatmak için can atıyorum. Kısa bir an için, şu anda burada ne yaptığımızı bile merak ediyorum. Neden kalıp düğünü ertelemenin yollarını aramaya devam edeyim ki? Neden onu şimdi alıp

yok mu olacak? O yanımda olmadıkça, her sabah onun yanında uyanmadıkça hayatımın hiçbir anlamı yok. Bunu anladığına eminim. Anlamıyorsa da anlayacaktır.

"Burada... güvende miyiz?" Belle odanın etrafına bakarak soruyor.

"Ben yanındayken güvendesin." Gözlerim ona yapıştı. Bakışlarımdaki saplantıyı görüyor olmalı. Artık saklamaya bile çalışmıyorum.

"Sanırım Fitch düğünün hâlâ iptal olmasına üzülecek," diyor usulca, soluma bakarak. Dönüyorum ve buzdolabının camından özenle hazırlanmış düğün pastasını görüyorum.

"Fitch?" Ona sertçe baktım. "Peki ya sen?"

Bir an için gözlerini benden saklıyor ve sanki aniden havasız kalmışım gibi hissediyorum. Ona olan arzum çok güçlü. Gözlerinin üstündeki saçları bile acı verici bir engel. Onun gözümün önünden gitmesinin nasıl bir şey olacağını hayal bile edemiyorum.

"Bunun... görücü usulü bir evlilik olduğunu biliyorsun, değil mi?" Sözleri beni bir kurşun gibi vurdu. "Bekle, ne?"

"Ailem beni Fitch'in parası için onunla evlenmeye zorluyor. Eğer evlenmezsem, beni tamamen kesecekler. Gidecek hiçbir yerim olmayacak."

Öfkem beni mengene gibi sıkmaya başladığında görüşüm kızarıyor. Boğazım o kadar daralıyor ki zar zor yutkunabiliyorum. Ne tür bir ebeveyn kızını para için evlendirir? Ne bu, ortaçağ mı?

Düğün pastasına tekrar bakıyorum, beş katlı, krema ile yapılmış özenli çiçekler ve tepesinden bir fıskiye gibi fışkıran bir çeşit altın oluk. Az önce duyduklarım yüzünden göğsüm öfkeden alev alev yanıyor.

"O zaman bu pasta da nişanınız kadar sahte." Ağır nefes alıyorum.

"Ben... Sanırım öyle diyebilirsiniz-"

Buzdolabının açarken neredeyse menteşeleri yerinden çıkacaktı. Soğukluğa uzanıp pastayı kaldırıyorum ve metalik hazırlık masasının üzerine koyuyorum. Belle bana bakıyor.

Ben şehvetle dolup taşarken, pantolonumun altı acıyla sertleşirken, küçük sevimli bir kedi yavrusu gibi merakla. Belle'e karşı duyduğum çaresizlik, onunla en son birlikte olduğumdan beri hiç azalmadı. Gözlerim odaklanmış, ona doğru yürüyorum, bakışlarımla onun şehvetli vücudunu tarıyorum.

"Damadın evlendikten sonra geline bir parça pasta yedirmesinin bir gelenek olduğunu biliyorsun, değil mi? Ya da tam tersi?"

Belle kafası karışmış bir şekilde başını sallar. "Evet."

Onun masumiyeti benim için bir uyuşturucu gibi, erkek cinsel içgüdülerimin her birini çekiştiriyor. Uzanıp onu bileğinden tutuyorum ve kollarıma çekiyorum. Dolgun dudaklarından bir nefes düşüyor ve içime bir şok dalgası gönderiyor. Sanki şimdi sahip olduğum bir şeyi kaçıırıyordum.

"Bu geleneği onurlandırmamamız için hiçbir neden göremiyorum." Gülümseyerek Belle'i önümde dizlerinin üzerine çöktürüyorum. Bana bakıyor, hâlâ anlamamış.

"Ama ben... Ben evli değilim Conrad. Ve sen de benim kocam değilsin."

"Değil miyim?" Sırıtiyorum.

Tek bir sert çekişle kotumun fermuarını açıyorum, sonra içeri uzanıp erkekliğimi çıkarıyorum, şişmiş ve kalın, neredeyse patlamaya hazır. Belle'in gözleri irileşiyor, bir elimle kavrayıp pastanın tabanındaki kremanın içinden geçirirken, külahın üstündeki vanilyalı dondurma girdabı gibi tacımı kaplarken şaftımı takip ediyor. "Hadi. Tadına bak."

Gözlerinde parlayan heyecanı gizlemeyi başaramıyor. "Conrad..."

"Aç kapıyı meleğim."

Belle iyi bir küçük kız gibi çenesini indiriyor ve bana parlayan pembe dilini gösteriyor. Hiç tereddüt etmeden sikimi ağzına sokuyorum. Bu his beni öfkeli bir güneş ışını gibi çarpıyor ve vücudumu aşırı bir zevkle tutuşturuyor. Anında patlamamak için dilimi ısırarak zorunda kalıyorum.

"Aferin kızıma," diye inliyorum, elimi başının arkasına sararken karnımdaki kaslar kasılıyor

ve saçlarından bir avuç alıyorum. Diğer elimi kabaca tişörtünün boynundan aşağı itiyorum ve göğsünün sert etini avuçluyorum. Teni çok yumuşak. Meme uçları çoktan sertleşmiş, uyarıldığının sinyalini veriyor. "Emmeye devam et meleğim. Sikimi temizle. O tatlı kremanın hepsini çıkar, ben de sana biraz daha vereyim."

Belle'in gözleri kocaman ve kalçaları sanki şimdiden aletimi gıcırdatıyormuş gibi daireler çiziyor. Artık çok yakıным. Sikimi onun içine sokma düşüncesi neredeyse dayanılmaz. Gözlerimi onunkilerden ayıramayınca elimi diğer göğsüne götürüyorum, bu da beni neredeyse acı verecek kadar yoğun bir zevk sarsıntısına sürüklüyor. Dilini tepemin etrafında döndürüp kalan şekeri ararken bir inilti daha çıkarıyorum ve tam boşalmanın eşiğinde hızla ağzından çekiliyorum.

"Bunu daha önce hiç yapmadığına emin misin?" diye soruyorum. "Asla," diye yanıtlıyor, yanakları kızarmış, dudakları parlıyor.

Onu kalçalarından tutup kaldırıyorum ve düğün pastasının hemen yanındaki masaya bırakırken kıkırdamasına ve ciyaklamasına neden oluyorum. Daha fazla bekleyemiyorum ve terli kollarımı ve pantolonunu kapıp ayak bileklerine kadar yırtan parmaklarımı durdurmaya bile çalışmıyorum. Bacaklarının arasındaki, şimdiden kayganlaşmış, olgunlaşmış küçük şeftaliyi gördüğümde neredeyse kalp krizi geçiriyordum.

"İşimi iyi yapamıyor muydum?" diye inliyor, itaatkâr gözleri göğsümde bir delik açıyor.

"İşini çok iyi yapıyordun, Belle." Tişörtünü yukarı çekip sutyenini indirdim ve dolgun, ağız sulandıran göğüslerini ortaya çıkardım. "Şimdi senin içinde olmalıyım."

Göz temasını kesmeden, sikimin başını kıvrımlarının arasına bastırıyorum, onları evcilleştirilemez bir arzuyla ayırıyorum. Tüm gücümle içine girmemek için elimden geleni yapıyorum. Sanki bir tür ateşim var ve şimdi onunla yavaşça gitmek tüm gücümü alıyor. İhtiyacı olan şey bu. Daha önce hiç içine bir erkek girmemişti.

"Ahhh," diye inliyor, ben içine bastırırken sırtı masadan kalkıyor. "Vay canına, bu harika bir his..."

"Derin bir nefes al meleğim. canın yanacak." "Çok büyük olduğun için mi?"

Gülümsemek zorundayım. Tüm masumiyetine rağmen cüssemden anlıyor. "Hayır, meleğim. Çünkü kirazın hâlâ sende. Ama birazdan benim olacak."

"Conrad-"

"Derin nefes al," diye tekrarlıyorum, niyetimi ateşli bakışlarımla yansıtarak. "Sadece bir saniye sürecek. Sonra bana alıŖacaksınız."

Emrimi yerine getirirken göğüslerinin kalkışını izliyorum, parmaklarımı narin omuzlarına doluyorum, sonra kendimi sırlıklam bakire amına çekiyorum. Kızlık zarının hissettiğimde dudaklarından bir inilti kaçıyor. Geri çekilmeye çalışıyor, ama ben onu yakınımda tutuyorum ve inçlerimin tamamını ona vererek onu delmeye devam ediyorum. Olgun küçük amcığının duvarlarının, genişliğime uyum sağlamak için gerildiğini hissedebiliyorum. Ve tam içinde dibe vurmadan önce, küçük bir nefes veriyor.

"Aman Tanrım. Bu... şimdi daha iyi hissettirmeye başladı." Yakınına eğilip göğsümü göğüslerine bastırırken dilimle dudaklarının yumuşak teninde izler bırakıyorum. "Bununla başa çıkabilirim, Conrad. Devam et."

Kaslarımın her birini sıkıyor, onun tatlı amından gelen his yoğunluğuna karşı savaşıyorum. Karın kaslarımın tabanını klitorisine sürttüğümde, sıkı merkezinin hassasiyeti ezici oluyor ve her itişte küçük bir yavru kuş gibi ciyaklamasına neden oluyor. Masa altımızda sallanıyor, metalik sesler odanın içinde yankılanıyor. Kalçalarım içeri ve dışarı, yukarı ve aşağı hareket ediyor, kollarım gövdesini çerçevesiyor ve hızım gittikçe artarken ellerim hassas göğüslerini sıkıyor.

Belle daha fazlasını istiyormuş gibi bana doğru sallanıyor. Artık canı yanmıyor. Hoşuna gidiyor ve gözleriyle, dudaklarını büküşüyle, parmak uçlarıyla kaslarımı keşfedişleriyle bana işaret ediyor. Bunun olduğuna inanamıyorum.

oluyor. Belle. Belle'im artık benim gözümünden görülen bir nesne ya da ilgilenmem gereken bir görev değil. O her zaman benim dünyamdı, ama şimdi onun içindeyim, o bir rüyanın gerçeğe dönüşmüş hali. Her zaman bu günü diledim ama bunun gerçekleşebileceğine asla gerçekten inanmadım.

"Daha fazlasını mı istiyorsun?" Ona meydan okuyorum, masayı birkaç santim hareket ettiren sert bir yapıyorum. Bunun üzerine irkilmesini bekliyordum ama sadece gözlerimin içine bakıp başını salladı.

"Evet, Conrad. Bana daha fazlasını ver."

"Dayanabileceğinden emin misin?" Onu tekrar korkutup masayı daha da geriye çekerek alay ediyorum.

"Dene beni." Gülümsüyor.

İçimi bir susuzluk kaplıyor ve bacaklarını omuzlarımın üzerine kaldırıp ona vurmaya başlıyorum. Bu bir bakirenin olması gereken bir pozisyon değil, diye düşünüyorum taşaklarımın her vuruşta göt deliğine çarptığını hissederken. İnliyor, ellerini göğsüme bastırıyor, durmam için yalvarıyor olmalıydı, ama o bunu bir şampiyon gibi karşılıyor, sanki benden zaten verdiğimden daha fazlasını talep ediyormuş gibi her itişime karşı geri dönüyor. Tanrım, her bir hamlemde onun gelecekteki hayatını parçalara ayırıyorum ve kendimi durduramıyorum bile. Durmak istediğimi bile bilmiyorum.

Arkamda gıcırdayan menteşelerin çıkardığı ses, orta yaşlı bir kadın içeri girerken omzumun üzerinden bakmama neden oluyor. Malikâne için çalıştığını gösteren bir üniforma giyiyor ve Belle'e vurmaya devam ederken kırımın aşağı yukarı hareket ettiğini görünce gözleri büyüyor. Artık hiçbir şey beni durduramaz. Ne o. Hiç kimse.

Belle röntgenciye fark ettiğinde ciyaklıyor ve kendini kadının bakışlarından korumak için beni üstüne çekiyor. Davetsiz misafirle göz teması kurarak kaybolması gerektiğini söylüyorum. Bir süre sonra gitmek için döndü ama başını yana eğip Belle'e başparmağıyla işaret etmeden önce değil.

"İyi yakaladın, kızım."

Bununla birlikte, kendini dışarı bırakır. Belle anında gülmekten kırılıyor. Ben de aynısını yapıyorum, yüzümü boynuna gömüyorum, cennette olduğumu doğrulayan kokusunu içime çekiyorum.

"Aman Tanrım," diye kıkırdıyor. "Bu gerçekten oldu mu?"

Başımı sallıyorum ve onu öpüyorum. "Bilge bir kadın bu."

Yavaşlamak çok zor, kendimi daha fazla kontrol edemeyecek kadar yakınım. Araya girmemiz anımızı mahvetmedi. Aksine, ikimiz de eskisinden daha da ateşliyiz. Belle beni hevesle öpüyor, dillerimiz birlikte dans ederken pürüzsüz elleri yanaklarıma değiyor. Onu sahiplendim ama aramızda hâlâ bir duvar var. Yıkma üzere olduğum bir duvar.

", değil mi?" Ona soruyorum. Susamış bir şekilde başını sallıyor.

Damlayan amcığınalarken homurdanıyorum, beni kutsadığı ölçülemez zevke karşı dişlerimi gıcırdatıyorum.

"Evet," diye inliyor, bana karşı sallanıyor, suları altımızdaki masanın üzerine damlıyor, metalik yüzeyi kayganlaştırıyor.

Ona bakarken gözlerimi sertleştiriyorum, başımı yana eğiyorum. "Evet....?"

Belle'in anlaması bir saniye sürüyor ama anladığında yüzü aydınlanıyor.

"Evet, baba." Kelimeleri söylerken amının şaftının etrafında sıkıştığını hissediyorum. "Buna bayılıyorum."

Duvarın yıkıldığını hissediyorum, dizginlenemeyen duygular tarafından havaya uçuruluyorum. İkimiz de çok yakınız ve başım şimdiden bir topun içinden fırlatılmış ve dünyanın en saf, en mutlu havasında süzülüyormuşum gibi dönmeye başladı.

"Artık benimsin, meleğim," diye homurdanıyorum, tüm vücudunu sarsan sert, kasıtlı itişlerle amını paketliyorum. Orgazmına yaklaşırken diz eklemleri omuzlarıma yapışıyor. "Seni sahiplendim. Sen bana aitsin. Seni güvende tutacağım - Aman Tanrım, üzerimde sıkıştığını hissedebiliyorum. Çok yakınsın, değil mi meleğim?"

"Evet, baba." Kesinlikle başını sallıyor.

"Ben de öyle. İçinde hareket bile edemiyorum," diye itiraf ediyorum. "Çekilmemin imkanı yok meleğim. O küçücük amcığını çiftleştireceğim. Seni ilk becerdiğimde doğuracağım. Seni hemen şimdi tohumlarımla dolduracağım."

Ben gidiyorum. Zor.

Merkezimde başlayıp dışarıya doğru genişleyen ve tüm bedenimi saran bir patlama gibi. Boyun kaslarım geriliyor ve ben boşalırken sırtım geriliyor, tohumumu onun deliğine püskürterek kalan masumiyetini de alıp götürüyor.

Aynı zamanda, duvarlarının üzerime kapandığını, beni derinlerde tuttuğunu ve bana sıkıca söylediğini hissediyorum: Hayır. Hiçbir yere gitmiyorsun. Vücudu benimkinin altında kıvranıp çırpınırken ben onun içinde boşluğa düşüyorum. Bir şekilde göz kapaklarımı açmayı başarıyorum ve doruk noktası onu zevkle sarsarken ona bakıyorum ve bu anın - bu görüntünün - hayatımın geri kalanında asla unutulmayacak anısal bir an olarak zihnimde katılaşacağını biliyorum.

Sonunda Belle'in bacakları omuzlarımdan düşüyor ve ben de nefes nefese kalarak onun yanına . Dudaklarımda sabit bir gülümsemeyele tavana bakıyorum, sonra Belle'e bakıyorum, gözlerindeki pırıltıyı umutsuzca bekliyorum. Onun yerine başka bir şey görüyorum. Şaşkınlık mı? Çekingenlik mi? Pişmanlık mı?

Kalbim yerinden fırlayacak gibi oluyor ve hemen kolumu ona dolayarak yakınına çekiyorum. "Hey, her şey yolunda mı?"

"Evet," diyor gülümsemeye zorlayarak. Doğrulup pastaya , tabanındaki krema sıyrılmış. "Sadece... bu konuda endişeliyim. Bir de bizi gören kadın."

Ayağa kalkıyorum, ellerimi sıkıca omuzlarına koyuyorum ve ona bakıyorum. Güzelliği karşısında büyülenmemek mümkün değil.

"Bunun için endişelenmeyin. Kadın bir şey söylemeyecek ve pasta tamir edilebilir." Neden konusunda ona güven veriyorum ki? Onu o lanet şeyin yakınında istemiyorum.

Eğer Fitch ona bir parça yedirirse...

"Tamam." Belle gülümsüyor.

"Yapmayacağım."

İkimiz de giysilerimizi giyerken onu izliyorum, sonra elinden tutup odadan çıkarıyorum, işimin hâlâ bitmediğini biliyorum. Sözde şüpheliyle ilgili durumu çözmüş ve düşünüyorum biraz daha ertelemeyi başarmış olabilirim ama yine de Fitch'in Belle'in artık bana ait olduğunu anlamasını sağlamak için daha kalıcı bir yöntem bulmam gerekecek.

BELLE

Conrad'la otel odasına döndüğümüzde hâlâ içim içimi yiyordu. Kapıyı gözlemekle görevlendirdiği iki adamdan birini, sanki benden yayılan zevki görebiliyormuş gibi, biz geçerken bize sırtırken yakalıyorum. Kapı arkamızdan kapanır kapanmaz tekrar onun kollarındayım, güçlü kolları beni hiçbir şey yokmuş gibi kaldırıp yatağa yatırırken öpücüklere boğuluyorum.

Mutluluk dolu an beni sararken gözlerim kendiliğinden kapanıyor ve Conrad'ın kokusunun coşkusuyla ciğerlerimi dolduran derin bir nefes çekiyorum içime. Onun varlığı. Vücudumun her yerinde, hatta dokunmadığı yerlerde bile hissettiğim gücü. Karıncalanma hissi uyluklarımın arasına geri döndü - ya da belki de hiç gitmedi. Emin olamıyorum. Zihnim şu anda çalışmıyor gibi görünüyor.

Tek bildiğim artık değiştiğim.

Daha önce olduğum kız yeni bir şey oldu. Ve hepsi onun sayesinde.

Bana onu nasıl memnun edeceğimi öğretti. Onu nasıl kabul edeceğimi.

Onu nasıl alacağız.

Ve her saniyesine bayıldım.

İçime ilk girdiğinde, bana vururken, içime püskürtürken, çok sıcak ve yapış yapışken, beni sonsuza dek istiyormuş gibi kollarında tutarken çıkardığı hırıltıları ve inlemeleri hâlâ duyabiliyorum.

Barry'yi malikânede sorgularken varlığıyla tüm odaya nasıl hükmettiğini düşünerek ona, "Oradaki durumla başa çıkma şeklin etkileyiciydi," diyorum. "Nedenini gerçekten anlıyorum-" Fitch'in adını yüksek sesle söylemek istemediğim için duruyorum. "Neden işe alındığını anlıyorum."

Bu daha iyi.

Conrad'ın gözlerinde bir şey okudum. Az önce ne anladım mı? Anlamış olmalı "Sadece seni korumak için elimden geleni yapıyordum, Belle."

"Böylece düğünün gerçekleştiğinden emin olabilirsin?"

Duraksıyor, sonra yavaşça başka tarafa bakıyor. "Ben bunu yapmak için işe alındım."

Uzanıp elini elime alıyorum, nazikçe okşuyorum, serçe parmağımın ucuyla avucunun sert çizgilerini takip ediyorum. Bir ömür boyu çalıştığını gösteren bir el. Fitch'in asla bilemeyeceği bir şey.

Onun elini tutmak, zamanın içinde bir ana tutunmak gibi - her şeyin harika hissettirdiği çok kısa bir an. Bir anda yok olacağını bildiğim bir an, ama ona biraz daha , belki sonunda mutlu olabilirdim.

Conrad'ın otel odasını tarayan ve her ayrıntıyı fark eden gözlerini izliyorum. "Sapıkları mı kontrol ediyorsun?" Bakışlarını tekrar kendime çekerek alay ediyorum.

"Yani takipçiyi şimdiden gördün mü?" Cevabı beni ürkütüyor ve kalbim hızla çarparak hızla etrafıma bakıyorum. Hiçbir şey görmüyorum ve Conrad'a dönüp baktığımda, parmağıyla kendini işaret ederek sırttığını görüyorum. Rahatlamış bir şekilde içimi çektim ve kıkırdadım.

"Oh, tabii ki!" Alaycı bir şekilde cevap veriyorum. "Cidden, bombadan beri her hareketimi takip ediyorsun."

Tehdit. Ondan önce de beni korumakla görevlendirilmiştin. Benim takipçim olabilirsin."

"Yapabilirim."

"Gerçek bir sapık olmak için evimin önüne park etmiş olmanız ve iş dışında beni takip etmeniz gerekmez miydi?"

Conrad bir şey söyleyecekmiş gibi ağzını açıyor ama sonra tekrar kapatıyor.

Belki de bir espri yapacaktı ama aklına bir espri gelmedi.

"Biliyor musun, ben de tam bu odanın ne kadar gösterişli olduğunu düşünüyordum," diyor sonunda.

Dudaklarımdan bir kahkaha dökülüyor. Çabucak başımı sallıyorum. "Kesinlikle! Malikanede hiç rahat edemememin nedenlerinden biri de bu. Her şey çok havasız, gergin, aşırı zarif. Ben böyle büyümedim."

"Ben de," diye kıkırdıyor Conrad. "Çocukken bol bol ekmek ve makarna yedim. Yedi yaşına kadar gerçek et gördüğümü sanmıyorum."

"Mikrodalgada pişirilebilen dondurulmuş balık çubukları evimizin vazgeçilmeziydi," diyorum. "Babam onları toptan alır ve dondururdu, annem de elma sosuyla servis ederdi."

"Gurme hakkında konuşun." Conrad sırtıyor. "Oh, kesinlikle!"

Birden, en son ne zaman biriyle bu kadar iyi vakit geçirdiğimi hatırlayamadığımı fark ettim. Conrad'la az önce yaptığımız şey inanılmazdı, ama şu anda, biz sadece konuşurken? Bu da inanılmaz. Ve şu anda bana bakışından, onun da benzer bir şey hissettiğine inanmak zorundayım.

"Bunu söylemeli miyim bilmiyorum," diye fısıldıyorum ürkekçe. "Ama senin yanında kendimi güvende hissediyorum Conrad. Özellikle de Barry'ye yaptıklarını gördükten sonra, benim için en iyisini düşündüğünü biliyorum. Sana güvenebileceğimi biliyorum."

"Evet," diye yanıtlıyor, sesi boğazında düğümleniyor. "Asla bir şeyin kötü olmasına sana olmasına izin vermem, Belle. Ben

Yemin ederim."

"Sana inanıyorum." Üzerine atlayıp kıyafetlerimi çıkarma dürtüsü beni ele geçirme tehdidinde bulunurken gülümsüyorum. Elim çok sıkı sıkı olduğunu fark ediyorum. O kadar sıkı ki neredeyse acıtıyor. Ama aldırmiyorum. Bana acı verecek bir şey yapmayacağını biliyorum. "Ama yine de endişeliyim."

"Ne hakkında?"

Gerçekliğin ıslak örtüsü üzerime örtülürken gözlerim onunkilerden ayrılıyor. "Düğün, tabii ya." Dudaklarımı birbirine bastırıyorum, içimdeki gelecek korkusunu elimden geldiğince yatıştırmaya çalışıyorum. "Eninde sonunda tehdidi yapan kişiyi yakalayacaksınız ve bu da benim evlenmek zorunda kalacağım anlamına geliyor..."

Yine, Fitch'in adını yüksek sesle söyleyemiyorum.

Onunla yaşayacağım hayatı hayal etmek bile içimde bir acıya neden oluyor, sanki vücudumdaki sinirler gri bir araftan başka bir şey olmayacağını bildiğim bir gelecekte geri tepiyor, hayatı altın bir kafeste yaşıyorum. Şüphesiz bana her şey sağlanacak, bu yüzden bu konuda gerçekten şikayet edemem, ama gerçek aşktan ve gerçek bir ilişki umudundan vazgeçmeye değer mi?

"Ne düşünüyorum biliyor musun?" Conrad soruyor. "Bence buradan gitmeliyiz."

Önerisi beni şaşırttı. "Buradan... çıkmak mı?" Odanın etrafını işaret ediyorum ve Conrad başını sallıyor.

"Evet. Dediğin gibi, burası çok havasız. Hiç iskeleye gittin mi?"

İçimde bir umut parlıyor. "İskele mi? Yani... dükkanların ve gezinti araçlarının olduğu su kenarındaki mi? O iskele mi?"

Conrad kıkırdıyor ve beni de kendisiyle birlikte kaldırarak ayağa kalkıyor. "Bu doğru. Şu iskele."

"Param olduğunda oraya gitmeyi çok severdim. Cuma gecesi gidip pamuk şeker, kar külahı ve kızarmış hamur alacak kadar para biriktirirdim!"

"Peki, gidelim o zaman!"

Conrad sanki sadece gidecekmişiz ve her şey yoluna girecekmiş gibi beni kapıya doğru çekiyor. Elini sıkıca

ve sanki onun tarafından ele geçirilme hissi aniden içimde nabız gibi atıyor, sanki ben küçülüyorum ve o her an daha da büyüyor. Bu inanılmaz bir his ama aynı zamanda bunun iyi olmadığını da biliyorum. Başka bir adamla evlenmem gerekiyordu. Conrad'la çıkmayı kabul ederek ne yapıyorum ben?

"Bence yapmamalıyız."

"Ne?" Dönüp bana bakıyor, eli kapı kolunda, gözleri şaşkın. "Ne demek istiyorsun, Belle?"

"Peki... burada kalmam gerektiğini söylememiş miydin? Her şey güvende olana kadar?"

Nefes verirken içini bir rahatlama duygusunun kapladığını gördüğüme eminim, bu da saçlarımın dalgalanmasına ve boynumun kenarını gıdıklamasına neden oluyor. "Belle, endişelenecek bir şey yok. Ben senin yanında olacağım. Benim yanımda kendini güvende hissetmiyor musun?"

" biliyorsun," diye cevap veriyorum çabucak. Yaklaşıyor, beni öpecekmiş gibi hareket ediyor. Ama kısa kesiyor, dudakları benimkinden bir kıl kadar uzakta.

"Yaptığım her şeyi senin için yapıyorum, Belle." Sağ eliyle kalçamda geziniyor, kulağımın hemen altındaki hassas noktaya ulaşana kadar vücudumda nazik bir okşayışla ilerliyor. "Seni ilk gördüğümünden beri. Seni korumak, güvende tutmak benim işim oldu. Ve şimdi, aramızda olanlardan sonra, sana karşı olan görevimde hiç tereddüt edeceğimi düşünüyor musun?"

Dilimle üst dişlerimin arkasında iz bırakırken kalbimin hızla çarptığını fark ediyorum. "Hayır. Tabii ki ." Gülümsemesi içimi ısıtıyor ve parmaklarını ensemdeki saçların arasından geçirirken hafifçe titriyorum. "Neden bana karşı bu kadar iyisin Conrad?"

Gözlerini bana diyor ve ruhuma karşı konulmaz bir duygu seli enjekte ediyor. Parmakları beni okşarken sersemlemeye başlıyorum. Böylesine korkunç bir adam için, nasıl nazik olunacağını kesinlikle biliyor.

"Hadi ama Belle. Nedenini biliyorsun."

"İşin olduğu için mi?" Kelimelerimin üzerinde tökezleyerek sızlanıyorum.

Conrad başını sallar. "Korumakla görevlendirildiğim her kadın müşteriye bu kadar bağlı olduğumu mu sanıyorsunuz? Sence ben fazladan..." Sesi kesiliyor. Derin bir nefes alır ve kendini toparlar. "Bunu senin için yapıyorum Belle. Çünkü senin yanındayken kendimi tutamıyorum. Çünkü senin salt varlığın beni sana açıklayamayacağım bir şekilde bağladı. Daha önce hiç tecrübe etmediğim bir şekilde. Çünkü seninle birlikte olmak, hayatım olan karanlıkta bir ışık bulmak gibi ve sen olmasaydın, o boşluğa geri dönerdim, sana dokunamazdım. Sesini duyamaz, kokunu alamaz, gözlerindeki bakışı göremezdim. İşte bu yüzden... senin için yaptığım her şeyi yaptım Belle. Ve çok daha fazlasını."

Tam bir aptalım. Bunca zamandır Conrad bana aşıkmiş. Ve her nasılsa, ben bunu hiç görmedim. Benden saklamayı başardı. Ama nasıl? Sanırım bu onun işi, eğitimi.

"Çok daha fazlası mı?" Ayak parmağımla suyu test ediyormuşum gibi çekingen bir şekilde soruyorum. "Ne demek istiyorsun?"

Conrad'ın gözleri benimkilerden ayrılıyor ama elimi sıkıca kavlıyor. Boynumu. Nefes alıp verme hızı arttıkça göğsü inip kalkıyor. Sanki bir şey yapmamak için kendini kontrol etmeye çalışıyor.

"Boş ver," diyor usulca.

"Hayır, Conrad. Çok daha fazlası derken neyi kastettiğini söyle bana."

Derin bir nefes alarak bakışlarını benimkilere dikeyor ve gözlerimin beklentiyle açıldığını hissediyorum. "Bu konu hakkında konuşmayalım. Sadece iskeleye gidelim ve iyi vakit geçirelim. Kulağa hoş geliyor mu?"

"I-" Ama ben cevap veremeden beni kapıdan çıkarıyor ve adamlarına beni Fitch'le buluşmak için malikâneye geri götürdüğü ve daha sonra döneceğimiz yalanını söylüyor. Onu sorgulamıyorlar bile. Hayatının her alanında olduğu gibi onlar üzerinde de mutlak bir otoriteye sahip. Ve sıcak geceye adım attığımızda

ve beni kolaylıkla sırtına atıyor, başımın dönmeye başladığını hissediyorum, sanki bir şekilde yeni bir dünyaya sivruluyorum. Satın alınmış ve parası ödenmiş bir gelecek yerine, daha iyi bir gelecek için umut edebilecek güce sahip olabileceğim baş döndürücü bir diyara.

CONRAD

NEREDEYSE ORAYA GERİ KAYIYORDUM.

Ağzımdan çıkmaması gereken kelimeler çıktı ve arkasından daha da fazlası geldi. Neredeyse Belle'e onun sapığı olduğumu söyleyecektim. Bunu yapmanın mutlak bir felaket olacağını bilsem de, aslında ona gerçeği söylemek istedim. Haftalardır onu izlediğimi, geceleri odasına girdiğimi, ona daha yakın olmak için yastık kılıflarından birini çaldığımı bilmesini istedim.

Çünkü o zaman benim ne kadar ahlaksız ve deli olduğumu anlayacak, beni kendinden uzaklaştıracak ve ben de onun hayatından çıkıp çok uzaklara gideceğim.

Ama artık böyle bir şey olmayacak.

Otel odasındayken gözlerinde karşılıklılık gördüm. Ona karşı hislerim tek taraflı değil. Dokunuşlarıma bayılıyor. Onu nasıl becerdiğimi sevdi. Ve Tanrı adına, benden daha fazlasını istediğini biliyorum. Ve benim ona verecek daha çok şeyim var.

Benden onu Fitch'ten kurtarmamı istiyor, ki bu başından beri benim görevimdi. Ama gerçekte olduğum adamlarla tanışmaya gerçekten hazır mı?

Onun gibi tatlı bir kız gerçeği öğrendikten sonra beni nasıl kabul edebilir?

Bir şekilde bu evliliği durdurmayı ve onu benim yapmayı başarsam bile, ilişkimizin yalanlar üzerine kurulmasına imkân yok. Neler olduğunu bilmek zorunda. Onun sapığı olduğunu.

Ama gerçeği öğrendiğinde beni terk edecek mi?

Park edip iskeleye doğru yürürken kalp krizinin eşiğindeyim. Belle gülümsüyor, koluma asılıyor, bana dönme dolaba binmek ve çarpışan arabaları sürmekle ilgili tüm güzel anılarını anlatırken neredeyse zıplıyor. Ama benim tek düşünebildiğim bunun bir felaketle sonuçlanabileceği.

Beni ifşa edebilir.

Fitch'e benden bahsedebilir. Ailesine anlatabilir.

Beni polise ihbar edip kariyerimi mahvedebilirdi. Hayatımı mahvedebilir. Ya da daha da kötüsü, beni bir kenara itip satıldığı canavarla evlenebilir. Kötünün iyisi olarak benim yerime onu seçer ve beni hayatımın geri kalanını "harika kocasıyla" birlikte harika bir hayat sürerken çekilmiş fotoğraflarını internette paylaşırken tam bir yalnızlık ve çaresizlik içinde yaşamaya zorlar.

Bunu asla kaldıramazdım. Onun hayatını bir ekrandan izlemek.

Şu anda yanımda onunla yürümek uyuma en yakın olduğum şey ve onsuz kaybolurdum. Bir şekilde bu anı sonsuza dek uzatabilseydim. Zamanı dondurabilsem, böylece Belle ve ben karmaşıklık olmadan, günahlarımı itiraf etmek ve yaptıklarım için kefaret ödemek zorunda kalmadan birlikte olabilsek...

Dondurmalarımızın parasını öderken gülümsemesi beni sarhoş ediyor. Güzelliği, etrafımızdaki tüm ışıklardan daha parlak parlıyor ve bu ışıklar onun ışıltısının yanına bile yaklaşamıyor. Dönme dolaba doğru yürürken kolumu omzuna doluyorum. Ödemeyi yaptım ve binek arabamıza geçtik. Onu yakınımaya çekiyorum

ve iskelenin ışıklarını ve aşağıdaki dalgaların üzerinde parıldayan gümüş ay ışığını izliyoruz.

Ne büyülü bir an. Hayat böyle bir şey işte.

Belle sakın bir nefes alıp başını omzuma yaslıyor ve sanki bunu binlerce kez yapmış gibi yakınımı sokuluyor. Kar külâhının renkli buzunu yalarken pembe dilinin içeri girip çıkışını , kokusunu bir ciğer dolusu içime çekerken aletim çelikten daha sert. Gözlerimi kapatıyorum, o anın mükemmelliğinin tadını çıkarıyorum. Sadece rahatlamak, sakın olmak istiyorum. Ama içimdeki canavar ortaya çıkmaya hazır.

Tekrar yere ulaşmamıza çok zaman yok ama kendimi durduramıyorum. Kar külâhımı suya atıyorum, Belle'den sorgulayan bir bakış alıyorum, sonra parmağımı yalıyorum ve elimi pantolonunun içine kaydırıyorum. Zevk incisini bulmak için sıcak, pembe kıvrımlarını araladığımda nefesini tutuyor, sonra baskı uyguladığımda sessiz bir inilti çıkarıyor, vücudunun gerilmesine ve zevkle titremesine neden olan daireler çiziyor.

"Conrad..." diye inliyor, ağzının açık kalmasına izin vererek dişlerini göğüs kaslarıma hafifçe bastırıyor.

Ona karşı koyacak gücüm yok. Belle'i uzun zamandır arzuluyordum ve şimdi ona sahibim. Ona olan susuzluğum asla dinmeyecek. Açlığım asla doymayacak.

"İşte böyle, meleğim. Baban için gel."

Vücudu titriyor ve dişleri etime yapışarak beni hafif bir acıyla yakıyor. Gülümsüyorum ve daha fazla baskı uygulayarak parmağımı daha hızlı hareket ettiriyorum. Şimdiden sırlıslık olmuş durumda ve kaslarımın içine doğru inlemesinden çok yaklaştığını anlayabiliyorum.

Seksapeli çok büyük. Daha fazla zamanımız olsaydı ve daha özel bir yerde olsaydık, onu kucağıma döndürür ve sikimin üzerine oturturdum. Ama şimdilik, her şey onunla ilgili.

Gömleğinin içine uzanıyorum, nefesleri kısılıp hızlanırken dolgun göğüslerinin etini yoğuruyorum. Elleriyle omuzlarımı kavlıyor ve daha sert ısıyor. Benimkini hissediyorum

derim kırıldı ama acıyı görmezden geldim. Çok daha kötü nedenlerle daha kötülerini yaşadım ve Belle için cehenneme bile giderim. Amcığından damlayan ıslaklık parmaklarımı kaplıyor, sanki Şeytan'ın sesi onu burada alıp herkesin önünde çiğ çiğ sıklamemi söylüyor gibi beni heyecanlandırıyor.

"Geliyorum Conrad," diye Belle, vücudunu bir sarsıntı sararken yukarı doğru hareket edip boynuma öpücükler konduruyor ve beni can havliyle tutuyormuş gibi sıkıca kavlıyor. Bir parmağımı aşağı kaydırıp içine bastırıyorum ve ağzından damlayan küçük inlemelerle birlikte küçük deliğinin ritmik bir şekilde kasıldığını hissediyorum. Kulağıma değen sıcak nefesi saf güzellik ve şefkatin eli gibi, beni sahiplenici düşünceler ve bencilce bir açgözlülükle dolduruyor.

Aşağı inmeye başlıyor ve ben de ele geçirilmiş bir erkek gibi elimi pantolonundan çekip parmaklarımı doğrudan ağızma daldırıyorum ve sanki evrendeki en tatlı nektarmış gibi onun kayganlığını tenimden emiyorum. Belle pantolonunu indirirken gözleri irileşiyor, gömleğini kavlıyor, hala vücudunu titreten artçı şoklardan kıvranıyor.

"Senin kukun benim kar külahımdan çok daha iyi, meleğim." Artık dönme dolabın zirvesini aştık ve aşağı iniyoruz. Yine de elini tutup şişkinliğime götürüyorum, parmaklarını korkunç heyecanımın etrafında sıkıyorum. "Senin yanıdayken ne olduğunu görüyor musun? Her zaman sertim. Ve hepsi senin suçun."

"Fitch bana asla böyle şeyler söylemez," diye fısıldıyor endişeyle. Onun adını duymak bile içimin yanmasına neden oluyor. "O da asla... parmaklarını böyle yalamazdı."

Belle'e gelecekteki kocasının ondan ne isteyeceğini öğretmek için çok fazla. Rol yapmaya daha fazla devam edemem. Hamlemi yapmalıyım. Sonunda ona her şeyi anlatmalıyım. Tüm kartlarımı masaya koyup nasıl tepki vereceğini görmeliyim. Yalan söylediğim, beni takip ettiği ve bomba tehdidinde bulunduğum için beni affedecektir, değil mi? Tabii ki affedecek.

Öyle değil mi?

O yapmazsa hayatta kalabilir miyim bilmiyorum. "Hayır, meleşim." Başımı ona doğru sallıyorum. "Fitch yapmazdı.

Ama

Ben yapardım. Bu sizin için ne anlama geliyor?"

Bana göz kırpmıyor, zihni dönüyor. Neredeyse iskeleye vardık ve indirilmek üzereyiz. Keşke bu yolculuğu sonsuza kadar sürdürebilseydik - sadece ben ve o.

"Yani... benden gerçekten hoşlanıyor musun?" diye soruyor sonunda. Tanrım, çok tatlı.

Araç duruyor ve operatör bizi indirmek için kapımızı açıyor. Birlikte iniyoruz ve onun elini tutuyorum.

"Senin gibi mi Belle? Bu da bir bakış açısı. Başka bir deyişle, aşık oldum. Aşık. Aşık oldum." Gözlerimi onunkilere dikiyorum, pembe yanaklarındaki hafif ter tabakasına, gözlerindeki memnuniyet parıltısına dikkat ediyorum. "Sana olan saplantı düzeyimi tanımlayan diğer tüm sözcükler için eşanlamlılar sözlüğüne bakmalı mıyım meleşim?"

Belle'le bu şekilde konuşarak ince bir buzun üzerinde yürüyorum. Bu çok tehlikeli. Yanlış bir adım atarsam kendimi onun sapığı olarak ifşa ederim. Ama ona söylemek zorundayım. Eğer ilerleyeceksek bunu bilmesi gerek.

"Hayır. Sanırım anlıyorum... Babacığım." Mırıldanıyor, kolumun altına giriyor, en mutlu çift bizmişiz gibi sokuluyor. İskeleden aşağıya doğru yürürken, etrafımız bunca insanla çevrili olsa da, arzum hala ona karşı şiddetleniyor. Belle sonsuza dek benim . Her zaman.

Oh, tatlı şey. Hiçbir fikrin yok.

"Keşke yapsaydın," diye itiraf ediyorum. "Ama bomba tehdidinden önce bile seni aklımdan çıkaramıyordum. Seni evinde tek başına, benim korumamdan uzakta, başını sevimli küçük pembe yastık kılıflarına yaslariken düşünmek bana kendimi yetersiz hissettiriyordu. Sanki seni koruma becerimde tembellik yapıyormuşum gibi. Ama eğer yirmi dört-yedi saat yanımda olursan, bu asla bir sorun olmayacak."

Az önce hata yaptığımı fark ettiğimde her şey geriliyor. Pembe yastık kılıfları. Fantezimi ifade ederken kendimi öyle kaptırmışım ki

söylememem gereken bir şey söyledim. Ama Belle omzumun üzerinden bakıp neşeyle beni işaret ederken bunu anlamış gibi görünmüyor.

"Oh, şu yumruk makinelerinden varmış, Conrad!" diye ciyaklıyor, öne doğru zıplıyor ve beni de yanına çekiyor. "Sen de denemelisin! Eminim rekor kırabilirsin!"

Elini bırakıp omzumu gevşetmeye başladığımda kıkırdıyorum. "Öyle mi düşünüyorsun?"

"Öyle olduğunu biliyorum." Gülümsemesi bulaşıcıdır.

Onu kendime doğru çekiyorum, kimliğimi açığa çıkarmış olabileceğimden endişeleniyorum, yakında onu kaybedeceğim için panikliyorum. Nabzım zonkluyor. Vücudum onun için yanıyor. Sanki onu saatlerce sıkışım gibi terliyorum ve ona doğru eğilip alnımı alnına bastırdığımda duygularım daha da yoğunlaşıyor.

"Emin misin meleğim? Şu anda ne kadar sert olduğumu hissettin. Yumruğumu normalde olduğu gibi sallayabileceğimden şüpheliyim. Yapabileceğim tek şey seni bu dükkanlardan birinin arkasındaki gölgelere götürmek, duvara yaslamak ve sikimi ait olduğu yere, içine sokmak." Elimi gizlice bacaklarının arasına soktuğumda Belle yumuşak bir nefes veriyor. Tatlı genç amını gizleyen pantolonunun ince kumaşından ıslaklığını hissedebiliyorum. "Bu hoşuna giderdi, değil mi? Fitch sana asla böyle bir şey yapmaz. Ama ben yapardım."

Belle'in tek cevabı başını sallamak olur, dişleri alt dudağının etrafında hafifçe kapanır. "Evet, baba. Bu hoşuma giderdi. Ama Fitch başka ne yapmaz biliyor musun?"

"O da ne?" diye sordum.

Yine yumruk oyunu makinesini işaret ediyor. "Ondaki en yüksek skoru asla kıramaz."

Kıkırdıyorum, elimi cebime atıyorum ve makineye atmak için bir dolar buluyorum. "Güçlü erkeklerden hoşlanıyorsun, değil mi?" Başını sallıyor, sevimli ve masum. Tanrım, onu yoldan çıkaracağım.

Gülümseyerek makineye döndüm, hazırlanmak için kolumu birkaç kez çevirdim, sonra torbaya tam güçle bir yumruk attım

Bu da temas ettiği her adamı yok eder. Köpük torba geri çekilir ve sayaç yükselmeye ba lar, sayılar gittikçe artar ve sonunda 998'e ulaşır. Ziller ve düdükler  alıyor ve makine anons ediyor: Yeni Yüksek Skor!

"Sanırım haklıymışsın." Gülümseyip Belle'e dönüyorum ama onun durduğu yerde şimdi    kişilik bir aile var. Bir anne, bir baba ve k lahta dondurma yiyen küçük bir  ocuk. Hızla soluma, sağıma bakıyorum ama Belle yok.

Midem bulanıyor, ayaklarıma d   yorum. Nabzım iki katına çıkıyor. Az önce ne olduğunu anladığımda içimi bir ürperti kaplıyor.

Belle yastık kılıfı hakkında söylediklerimi anladı. Artık onun takipçisi olduğumu biliyor ve kaçabilmek için dikkatimi dağıtmak amacıyla yumruk makinesi yari masını kullandı. Sadece kimliğimi if a etmekle kalmadım, aynı zamanda ona göz kulak olma görevimde de tamamen başarısız oldum.

Bunun olmasına nasıl izin verebilirim?

Gözlerimi ondan nasıl ayırabilirdim?

"Belle!" diye bağırdım. Bu noktada hangi yöne gittiğini bilmek imk nsızdı, bu yüzden sola döndüm ve iskeleden aşağıya doğru ko maya ba ladım, ondan herhangi bir iz arıyordum. Telefonuna bir takip cihazı yüklemem biliyordum. Her zaman bulunduğu çeşitli odalara yerle tirdiğim mikrofonlar bile  u anda hiçbir şey kaydetmiyor. Yozla mamı engellemeye çalışıyordum ama şimdi başarısız olduğumu anlıyorum. Berbat ettim. Gittiği yerlere yerle tirdiğim gizli kayıt cihazları bile hiçbir şey kaydetmiyor. Onu bir daha bulamayacağım. Belle beni alt etti ve büyük ihtimalle onu bir daha göremeyeceğim.

BELLE

Gözyaşlarım yanaklarımdan süzülüyor ve gece boyunca koşarken kalbimin patlamak üzere olduğundan eminim, her adım beni iskeleden biraz daha uzaklaştırıyor. Sahile doğru koştum ve Conrad'ın tahmin edemeyeceği bir rotadan kaçmayı umarak turistlerin kiraladığı yerlerin etrafından dolaştım. Yine de omzumun üzerinden bakmaya devam ediyor, onu her an peşimde görmeyi bekliyordum.

Ne de olsa o bir denizciydi. Tahmin edebileceğimin ötesinde bir eğitimi var. Beni bulma ihtimali yüksek. Ama kaçmaktan başka ne yapabilirim ki?

Yanlarından geçerken insanlar bana aval aval bakıyor. Bu kızın nesi var? Düşünüyor olmalılar. Eminim paniklemiş ya da umutsuzluğa kapılmış görünüyordumdur, sanki erkek arkadaşım benden yeni ayrılmış da beni geri alması için yalvarmak üzere peşinden koşuyormuşum gibi. Oysa gerçekte, tehlikeli mi tehlikeli bir adam tarafından kovalanan bendim. Nasıl bu kadar aptal olabildim? Nasıl bu kadar güvenebildim?

Conrad bomba ihbarında bulundu.

Ayrıca haftalardır beni takip ediyor. Kim bilir ne kadar zamandır?

Pembe yastık kılıfı. Bununla kendini verdi. Beni daha önce eve bırakmış olabilir ama yatak odama hiç girmemişti. En azından birkaç dakika önce ağzından bu kelimeler dökülene kadar böyle düşünüyordum.

"Seni evinde yalnız başına, benim korumamdan uzakta, başını küçük sevimli pembe yastık kılıflarına yaslariken düşünmek..."

Şimdi bu ifadeyi zihnimde canlandırmak bile tüylerimi diken diken ediyor. Tüm bu zaman boyunca beni koruyor, kolluyor gibi davranırken aslında bana yaklaşmak için entrikalar çeviriyordu. Gözünün önünden ayrılmamı engelliyordu. Kocam için hazırlanmama yardım etme oyunu, sadece bana dokunmak, ona açılmamı sağlamak ve böylece içime girebilmek için bir bahaneydi.

Aman Tanrım. Bekaretimi sapığıma verdim.

Bu hastalıklı. Conrad çıldırmış.

Eski bir denizciden bu tür çılgınca davranışlar beklemezdim. Ayrıca Conrad'ın eski bir denizci olduğunu nereden bilebilirim ki? Bu konuda da yalan söylüyor olabilir. Peki ya Barry'nin malikanedeki olayı? Her şeyi sırf kimse ondan şüphelenmesin diye mi planladı?

Koşmaya devam ederken telefonumdan bir araç çağırdığımda midem bulanıyor. Hedefin altına Polis Merkezini yazıyorum. Çok geç olmadan bu manyağı ihbar etmeliyim. Siper almadan, karanlığa gömülmeden ya da Deniz Kuvvetleri'nde onu bulmanın ve yakalamanın imkânsız belirtmek için hangi terminolojiyi kullanıyorlarsa onu kullanmadan önce. Bu da hayatımın geri kalanını sürekli korku içinde, alarm sistemlerinin ve kilitli kapıların arkasına sinerek, ne zaman tekrar ortaya çıkacağını ve bana ne yapacağını merak ederek geçireceğim anlamına geliyor.

Buluşma yerime ulaşıyorum ve bir pizzacının gölgesine saklanıp telefonumdaki haritadan aracımın yaklaşmasını izliyorum. Etrafıma bakarken saniyeler acı içinde geçiyor, her an Conrad'ın karanlığın içinden çıkıp peşimden koşacağını düşünerek paniğe kapılıyorum. Ve ben ona karşı çaresiz kalacağım.

Gücü, hızı, cesareti. Onunla kıyaslanamam.

Aracım geldiğinde 911'i aramayı düşünüyordum. Karanlıktan dışarı sıçırıyorum, bu sırada neredeyse bileğimi burkuyordum ve sedanın arka koltuğuna atlıyorum.

"Sen... Belle misin?" diye sorar adam.

"Evet, evet! Sürmeni istiyorum, lütfen. Hemen!"

Adam dikiz aynasından bana sorgulayan bir bakış attıktan sonra kaldırıma yanaşıp gecenin karanlığına doğru uzaklaşırken titriyorum.

"Benden olun... Biz ne yaptığını bilen kızları severiz. Eğer bir kız kocasını nasıl memnun edeceğini bilmiyorsa, o evliliğin ne kadar düşünüyorsunuz?"

Conrad beni manipüle ederken ve bir şekilde beni gelecekteki kocamla birlikte olmaya hazırlayarak bana bir iyilik yaptığını ikna ederken, gerçekte sadece pantolonuma girmek için beni kandırırken bana söylediği şey buydu. Ve ben de buna kandım! Bir turistin pasaportunu sokaktaki bir dolandırıcıya vermesi gibi kendimi ona teslim ettim ve bir daha asla geri alamadım. Yine de, bacaklarımın arasında karıncalanma hissi geri dönmeden birlikte geçirdiğimiz anları düşünemiyorum. Conrad beni hakkında hiçbir şey bilmediğim şeylerle tanıştırdı. Beni değiştirdi.

Ve tüm bu zaman boyunca bana yalan söylüyordu.

Düğünümü durdurmak için bomba ihbarı yaptı. Yastık kılıfımın rengini bildiğine göre evime de girmiş olmalı. Kim bilir başka neler yapmıştır.

Conrad bir sapık. Ve şimdi onu ihbar etmek için karakola gidiyorum.

"Neredeyse geldik," diyor şoförüm bana temkinli bir şekilde, sanki sapkın olan benmişim gibi. Elbette, savaş alanından kaçır gibi arka koltuğa atladığımda belki biraz dengesiz davranıyordum, ama keşke gerçekten neler olduğunu ve benim vahşi bir kadın gibi davranmama neden olduğunu bilseydi.

Karakolun önünde durduğunda tırnaklarımla oynuyorum. Masada oturan bir erkek memur görüyorum.

bir camın arkasında, yüzünde sıkılmış bir ifadeyle telefonunda geziniyordu.

Çık dışarı, Belle. Kaçmaya fırsat git o orospu çocuğunu rapor et!

Dondurucu soğukta saatlerdir dışarıdaymışım gibi titriyorum ama yine de arabadan inip üniformalı adama doğru merdivenleri koşarak çıkmamı engelleyen bir şey var. Ama neden? Conrad'la birbirimizi onlarca yıldır tanıyor ve sonunda onunla ilgili korkunç bir gerçeği keşfetmiş değilim. İlk tanışmamızdan bu yana sadece haftalar geçti ve işler gerçekten... kişiselleşeli birkaç gün oldu.

Peki neden tereddüt ediyorum? Neden malikânenin arka mutfağında olanları düşünüyorum? Bana karşı ne kadar iddialı olduğunu, beni kollarına aldığı anda ne kadar güçlü olduğunu? Neden onu terk etmeyi düşünürken aynı zamanda onunla olan hayatımı da düşünüyorum?

Bu adam bir sapık! Akli dengesi yerinde olmayan bir yalancı!

Başka neler yaptığını ve bana anlatmadığını bilmem imkansız. Ve ben hepsini bilmek istiyorum. Onun hakkında bilinmesi gereken her şeyi. Bunu yapmak için herhangi bir kızı seçebilirdi, ama o beni seçti.

"Dinle kızım, arabamdan hemen inmelişin," diyor şoför, belli ki sinirlenmiş. "Ya da başka bir araç çağır."

"Bana bir saniye verirsiniz-"

"Dışarı!" diye bağırıyor, arka yolcu kapısını iterek açıyor. "Şimdi!"

"Tamam, tamam," diye mırıldanıyorum, kendimi koltuğa doğru sürüklüyorum ve kaldırıma çıkıyorum. Adam bir saniye bile tereddüt etmeden kapısını kapatıp hızla uzaklaşıyor ve beni sokak lambasının soğuk mavisi altında, gözlerim polis karakolunda öylece bırakıyor.

Onlara gerçekte ne söyleyebilirim ki? Conrad'ın hiçbir kanıtım olmayan sahte bir bomba ihbarı yaptığını mı? Tüm bu süre boyunca beni takip ederken, beni koruyormuş gibi davranarak beni kandırdığını mı? Tekrar ediyorum, elimde

Bunu da kanıtlamanın bir yolu yok. Aslında beni hiç korumuyor muydu? Beni gözünün önünden ayırmazdı, ta ki ben onu iskelede kandırana kadar. Ve onun yanında kendimi çok güvende hissettim.

Tanrım, şu anda ne düşünüyorum ki?

Göğüs uçlarım tişörtümün altında sertleşti. Dönme dolaptaki karşılaşmamızdan dolayı hâlâ sırlıslıklamım. Havadaki soğuğa rağmen içimi bir sıcaklık kaplıyor. Masasının arkasındaki memura bir kez daha bakıyorum ve konuşmamızın nasıl geçeceğini düşünüyorum, sonra ona sırtımı dönüp telefonumu çıkarıyorum.

"Sen tam bir aptalsın, Belle..."

Fitch'in numarasını bulana kadar son aramalarımı tarıyorum. Tereddüt ediyorum. Bu aramayı yaparsam işler çok karışacak. Zaten öyle değiller ama bu, hayatımın geri kalanının nasıl gelişeceğini değiştirecek. Bunu yaparsam geri dönüşü olmayacak.

"Yapabileceğim tek şey bu dükkanlardan birinin arkasındaki gölgelere götürmek, duvara yaslamak ve aletimi ait olduğu yere, içine geri sokmak."

Sözleri kafamda çınlıyor ve iskelede bunu ne kadar çok istediğimi fark etmemi sağlıyor. Hâlâ ne kadar çok istiyorum. Conrad'la yıllar geçmiş gibi hissediyorum. Artık kim olduğumu bile bilmiyorum. Düşüncelerim artık mantıklı değil. Ona aşık oldum, tamamen ve bütünüyle. Ama aynı zamanda ondan korkuyorum.

Peki şimdi ne yapacağım?

Bana zarar vermeyeceğine inanmak istiyorum. Aslında, vermeyeceğini biliyorum. Ama bunu nasıl düşünebilirim ki? Ona ilk aşık olduğum zamanki kadar saf mıyım? Bana yalan söylediği için duyduğum öfkeye, manipüle için duyduğum kızgınlığa, beni takip ettiğini fark ettiğim için duyduğum korkuya rağmen, onun tutkusuna, gücüne, bana hükmetme şekliyle ortaya koyduğu hâkimiyetine karşı koyamıyorum.

Bana istediğimi hissettiriyor. Fitch'in bana hiç vermediği bir his. Kendi ailemin bana hiç vermediği bir his,

Beni yaşı bir süt ineği gibi satmaktan mutlu olacaklar. Ama bunların hiğbiri bana yalan söylediği geręęini değiştirmiyor. Geręekte kim olduğunu benden sakladı ve kim bilir daha neleri ortaya çıkaracak?

Bunu anlaması gerekecek.

Beni geri almasına izin vermem için onun da benim hissettiklerimi hissetmesi gerekecek. Zayıf bir temel üzerine ev inşa edemezsiniz ve eğer Conrad ve benim herhangi bir ilişkimiz olacaksa, dünyayı taşıyabilecek bir temele ihtiyacımız var.

Telefonumda Fitch'in adına bakıyorum, derin bir nefes alıyorum, gözlerimi kapatıyorum ve başparmağımla basıyorum. İlk alışta cevap veriyor.

"Alo, Belle? Her şey yolunda mı?"

Panik atağın eşiğindeyim. Ama bir şekilde kendimi tutmayı başarıyorum.

Hayır. Her şey yolunda değil. Ama soğukkanlılığımı koruyorum ve hatta "Her şey yolunda değil" derken sesime bir gülümseme yerleştiriyorum.

CONRAD

HER ŞEY ÖKÜYÖR.

Ağzından köpükler saçan, çaresizlikten acı çeken, tek ve umutsuz bir hedefe sahip vahşi bir canavarım: Belle'i bulmak.

Bütün iskeleyi aradım ama onu bulamadım. Onu sayısız kez aradım ama doğrudan telesekretere düşüyor ve onun kaydedilmiş sesini, gerçeğinin uzak bir hayaletini her duyduğumda, kalbime zehirli bir iğne saplanmış gibi oluyor.

Çok zeki. Orada yumruk makinesiyle küçük meydan okumayı, gözlerimi ondan bir anlığına ayırmamı sağlamak için bir manevra olarak kullandı ve o saniyede kaçtı.

Bunu beklemeliydim. Ona asla sırtımı dönmemeliydim.

İskelede bir aşağı bir yukarı koŝmaktan ciğەرlerim yanıyor. Malikâneye geri döndüm ve olası patlayıcılar için son bir inceleme yaptığım bahanesiyle her odayı kontrol ettim. Personelin tuhaf bakışlarını üzerime çekmişsem ne olmuş? Umurumda değil. Tek umursadığım Belle'i bulmak. Şimdi.

Ailesinin evinde de değildi ama bu beni şaşırtmadı. Onu aradığımı biliyordu ve kontrol edeceğim ilk yerlerden biri orası olurdu. Bu yüzden orada olmaması mantıklı. İskeleye geri dönmek için agresif bir U dönüşü yaptığımda neredeyse yoldan çıkıp komşusunun çitlerine çarpıyordum. Hâlâ küçük bir ihtimal de olsa saklanacak ve ayrılmanın güvenli olduğunu hissedene kadar bekleyecek gölgeli bir yer bulmuş olabilir.

Ancak geri dönüp kaldırımda bir aşağı bir yukarı yürümeye başladığımda, giderek daha fazla insan bana doğru garip bakışlar fırlatmaya başlıyor. Kendimi kudurmuş, aklımı kaçırmış hissediyorum ve öyle de görünüyor olmalıyım. Böyle devam edersem, birinin beni polise ihbar etmesi uzun sürmez - tabii Belle henüz ihbar etmediyse.

Ama bunu yapmaz, değil mi? Bunun için her türlü sebebi var.

Ona yalan söyledim, düşününü mahvettim, onu takip ettim ve şimdi her şeyi biliyor. Benden korkuyor olmalı. Ama nasıl olabilir ki? Ona asla zarar vermeyeceğimi biliyor olmalı. Bir daha asla gözümün önünden ayrılmasına izin vermeyebilirim. Diğer tüm erkeklerin ona pis gözlerini dikmesini engelleyebilirim ama ona asla zarar vermem. Benim kızıma değil. Benim meleğime.

Bir köpek gibi soluyarak yıldızlara bakıyorum ve düşünüyorum: Başka nerede olabilir ? Eğer buralarda bir otel kiraladıysa, onu bulmak neredeyse imkânsız olacak. Kontrol edilecek çok fazla yer var ve hiçbir resepsiyon görevlisi benim gibi deli bir adama giriş yapıp yapmadığını söylemeyecektir. Fitch'i aramış olamaz, değil mi? Hayır. İmkânı yok. Ayrıca, onun için ayarladığım odada olsaydı, adamlarımdan biri arayıp beni uyarırdı.

Beni polise ihbar edeceğine inanmakta güçlük çekiyorum, ama her ihtimale karşı, kalbim her atışta alev alev yanarak karakola doğru hızla gidiyorum. Eğer zaten içerideyse, onu oradan çıkarmam mümkün olmayacak. Sanırım manik bir nöbet geçiren bir arkadaşımış ve onu eve götürmem gerekiyormuş gibi davranmayı deneyebilirim ama polisler bunu asla yutmaz. Aslında, bu sadece başımı daha fazla belaya sokar.

Sokağın karşı tarafındaki polis karakolunun önüne geldiğimde tamamen yıkılmanın eşiğindeyim. Nefes nefese, keskin nişancı dürbünümü gözüme kaldırıp içeri bakıyorum ama tek gördüğüm sıkılmış üniformalı bir adamın telefonuyla uğraşması.

İçimden hafif bir rahatlama hissi geçiyor, ama meleğimin nereye kaybolduğunu hala bilmemenin verdiği sıkıntıyla anında silinip gidiyor.

Endişe seviyem zirve yaparken cildimdeki kırmızı bir lekeyi kaşıyorum.

"Belle!" Bağırıyorum, yumruğumu ön panele vuruyorum. "Neredesin!?"

Telefonum cebimde titriyor ve az önce şok cihazıyla vurulmuşum gibi irkiliyorum. Çıkاریyorum ve aramanın bloke edilmiş bir numaradan geldiğini görüyorum. Düşünmeden hemen cevap veriyorum. "Belle?"

Yanlış cevap.

Bu bir hataydı.

Eğer o ise, şu anda sesim çılgınca ve potansiyel olarak tehlikeli. Fitch'i tanıyan biriye, Belle'in neden yanımda olmadığını merak edeceklerdir. Kendime hakim olamadığım için her şeyeime mal olabilirim.

"Hayır," diyor diğer uçtan bozuk bir erkek sesi. Cep telefonum çekmiyor mu? "Conrad, sadece ikinci bir bomba ihbarı yapıldığını bildirmek için arıyorum."

"Ne!?" Neredeyse patlayacaktım. İkinci bir bomba tehdidi mi? Bu nasıl olabilir? İlki gerçek bile değildi; benim tarafımdan uydurulmuştu. Barry de sadece ilgi çekmek isteyen bir kaçıktı. Peki bu kim? Vücudum korkudan buz kesiyor. Bir kopya kedi mi yarattım? "Nerede? Kim bu?"

O kadar çok bağırıyorum ki ciğerlerim göğsümden sökülüyormuş gibi hissediyorum. Neler olduğunu çalışırken başım dönüyor.

"Belle için kiraladığınız otel odası efendim," diye cevap veriyor ses. Anında gaza basıp dışarı çıkıyorum ve memurunun içeride istasyonda göz ucuyla yukarı bakmasına neden oluyorum.

Can sıkıntısı. Umarım sinirlenip tabağımı almaz. Polislerin peşime düşmesinin zamanı değil.

"Tehdit ne zaman geldi?!" diye bağırdım. Yanıt gelmeyince telefonuma bakıyorum ve aramanın kaybolduğunu görüyorum. Cep telefonu hizmeti buralarda her zaman sorunlu olmuştur ama hiç bu kadar öfkelenmemiştim.

Yoldayken oteldeki arkadaşlarımı arıyorum ama ikisi de cevap vermiyor. Onları elime geçirdiğimde ikisi de kovulmuştu. Bu, belirli bir yerde güvenliği sağlamak için sahip olduğumuz tüm protokolleri ihlal ediyor.

Otele vardığımda Belle'in odasına koşuyorum ve oraya gönderdiğim iki adamın da gitmiş olduğunu görüyorum. Kapı aralıktı. İçeri daldım, tabancamı çektim ve her tarafı temizledim. Ama hiçbir şey yoktu. Hiç kimse yoktu. "Belle!" Şaşkınlıkla bağırdım. Tam geri dönecektim ki yatağın üzerinde bir şey gördüm.

Üstünde bir kart olan yıpranmış bir karton kutu. Yanında da pembe bir yastık kılıfı.

Dünya soğuk bir şekilde durmuş gibi görünüyor.

Gözlerim yastık kılıfına kayıyor ve kalp atış hızım yeni bir zirveye ulaşırken göğsüm patlamakla tehdit ediyor. Bu burada olmamalıydı. Ya benim çaldığım kılıf, ki bu da birinin evime girip onu geri aldığı anlamına geliyor, ya da Belle'inkiyile eşleşen kılıf, ki bu da birinin onu onun odasından anlamına geliyor. Ve bu düşünce beni kesinlikle korkutuyor.

Silahımı kılıfına koydum ve yavaşça yaklaştım. Orada gerçekten bir bomba var mı? Eğer öyleyse, adamlarım nerede? Belle nerede şimdi? Biri fark edilmeden buraya girmeyi nasıl başardı? Karta bakarken bir sürü soru binlerce iğne gibi zihnime batıyor.

Büyük siyah harflerle "Aç Beni!" yazıyor.

Bu şeye kesinlikle dokunmamalıyım. Bu potansiyel tehditle ilgilenmesi için resmi bir bomba imha ekibini aramam gerekirdi ama bir deli gibi telefonumu çıkarıp Belle'i arıyorum. Tabii ki doğrudan sesli mesaja düşüyorum.

"Kahretsin!" Telefonumu yere fırlatarak küfrediyorum. Acı dolu bir nefes alıp kutuyu inceliyorum, tetikleyici ya da patlayıcı izi arıyorum. Ancak tek gördüğüm, içinde ne olduğuna dair hiçbir belirti olmayan basit, kahverengi bir karton kutu.

Buna dokunma, Conrad. Sen daha iyi bilirsin.

Ama bilmek zorundayım. Bomba imha ekibini bekleyemem.

Yaptığım en aptalca şey olabilir ama ellerim karıncalanırken ve yanarken bile karta uzanıp dikkatlice bir kenara koyuyorum.

Yavaşça, kutunun ağırlığını test ediyorum. Biraz ağırlığı var, ki bu iyi değil. Bu patlayıcı anlamına gelebilir. Eğer bunu açarsam, hayatımın sona erme ihtimali çok yüksek. Ama Belle'i bulamazsam, yaşamaya devam edemeyeceğimden eminim. Ve şu anda, meleşimi bulmak için elimdeki tek ipucu bu kutu. Bu yüzden tüm sağduyuma karşı gelerek, manik arzuma yenik düşüyorum ve üst kapağı açıyorum.

İçeriden gelen patlama sağır edici. Gözlerimi kapatıyorum ve kendimi patlamadan korumak için nfile bir çabayla ellerimi kulaklarımın üzerine kapatıyorum. Buraya kadar, diye düşünüyorum. Her şey bitti. Ayaklarımın yerden kesilmesini ya da bir ateş topu etimi delip geçerken tenimde kavurucu bir sıcaklık hissetmeyi bekliyorum.

Ama bunların hiçbirisi olmuyor ve bir an sonra gözlerimi açtığımda etrafıma minik renkli kağıt parçaları yağıyor, mavi ve kırmızı pigment tozu kıyafetlerimi, yatak örtüsünü ve hatta tavanı boyuyor.

"Bir konfeti bombası..." Kulaklarım çınlamaya devam ederken dudaklarımda dans eden bir gülümsemeyle mırıldanıyorum. Telefonum yerden titriyor. Hemen elime alıyorum ve Belle'den bir mesaj görüyorum: tek bir göz kırpan surat emojisi ve yanında gotcha kelimesi.

"Olmaz..."

Belle konfeti bombasını yerleştirdi. Bana kendi ilacımın tadına baktırıyor.

Telefonum yine bir video mesajıyla titriyor. Küçük resme bakınca çenem düştü. Gözlerimi kocaman açıp bastım ve bir video

oynatılıyor: ben, yatağın başında duruyorum, kutuyu açıyorum ve hayatımın sona ermek üzere olduğundan emin bir şekilde irkilirken konfeti bombası her yere patlıyor. Görüntüler sallanıyor ve çekim yapan bir kızın kıkırdamalarını duyuyorum.

Dönüyorum, nabzım hızla atıyor, Belle'in arkamda durduğunu görmek için yalvarıyorum. Ama hiçbir şey yok. Boş bir alan. Açık bir kapı. Yalnızdım.

Cüretkarlık. Cesaret. Bir sivil olan Belle beni iskelede kaybetmeyi başardı, ardından otele geri dönmenin ve bana tuzak kurmanın bir yolunu buldu. Ayrıca beni olduğu gibi kaydetmeyi başardı, böylece her zaman yaptığıının kanıtına sahip olacaktı.

Ne yaramaz bir kız. Cezayı hak ediyor - yanaklarını kızartan harika, duygusal bir ceza. İkisi de. Seni elime geçirene kadar bekle, küçük kız. Aptal yerine konulduğum için içten içe öfkeleniyorum ama aynı zamanda yaptığı şey için ona büyük saygı duyuyorum. Geçen her saniye, ona olan sevgim derinleşiyor. Her şeyi kapsayan bir şeye dönüşüyor. Beni yutuyor. Bu, onu takip ettiğim zamanki saplantımın çok ötesine geçiyor. Belle bir uyuşturucu haline geldi ve ben tamamen bağımlıyım. Eğer onu kaybedersem, ondan koparsam, yoksunluk beni kesinlikle öldürür.

Hemen harekete geçip odadan çıkıyorum ve merdivenlerden iniyorum. Konfeti bombası patladığında beni çekiyorsa, hâlâ yakınlarda olmalı. Onu bulmalı ve ellerimi üzerine koymalıyım. Gömleğinden yukarı, pantolonundan aşağı, saçlarının arasından, yumuşak teninin her yerinden. Ona olan ihtiyacım tüm zamanların en yüksek seviyesine ulaştı.

Elbette bir polis arabası filosuna doğru koşuyor olabilirdim ama otelden çıkıp kaldırıma çıktığımda tek gördüğüm kanişlerini gezdiren bir çift. Bana dönüp tuhaf bir bakış atıyorlar ve işte o zaman mavi ve kırmızı pigment tozuyla kaplı olduğumu hatırlıyorum.

Kendi kendime gülümsüyorum.

Belle polisleri aramadı. Bana şaka yaptı.

Beni seviyor. Ama önce ona yaptıklarımı bana ödetiyor.

"Belle!" diye bağırarak trafiğin içinden caddenin karşısındaki parka doğru koşuyorum. Neredeyse bir kamyonun altında kalıyordum ve alçak taş duvarı aşp diğer taraftaki çimlere konarken sürücünün bana küfürler savurduğunu hayal meyal fark ediyordum. "Belle, dışarı çık! Burada olduğunu biliyorum!"

Sesim gecenin içinde yankılanıyor, ağaçlardan sekiyor, sessizliğe gömülüyor. Burada olmalı. Ailesinin evine ya da - Allah korusun- malikâneye dönmek için onca zahmete girmiş olamaz.

Ona tekrar sesleniyorum ve cevap gelmeyince başım dönmeye başlıyor. Kendimi sabitlemek ve dik durmak için avucumu bir ağacın gövdesine bastırıyorum. Başım ağrıyor, sanki bir basınç artıyor ve kafatasım Belle'in küçük hileli bombası gibi patlamak üzere. Arkamda caddede yürüyen rastgele insanların adımlarını duyuyorum. Hatta biri bana seslenip iyi olup olmadığımı soruyor. Dizlerimin üzerine çökmeden önce kabaca el sallıyorum.

"Belle..."

Telefonum tekrar titriyor ve cebimden çıkarıyorum, kilidini açarken ellerim titriyor ve Belle'den gelen resimli bir mesaj görüyorum: burada, parkta, sağ dizimi ıslak çimlere bastırdığım grenli bir zoom fotoğrafı.

Doğrudan kalbime saplanan bir elektrik mızrağı gibi, başımı kaldırıp baktığımda yosun yeşilinin belli belirsiz bir titreşiminin gölgeler arasında kaybolduğunu görüyorum. Belle'in yoga pantolonu.

Anında ayağa kalktım ve saf adrenalinin etkisiyle koşmaya başladım. Saniyeler içinde ona yetişiyor, kollarımın arasına alıyor ve bir ağacın gövdesine bastırıyorum. Kısa bir an için mavi gözleri güzelliğiyle beni yutmakla tehdit ediyor. Kendimi kontrol edemiyorum ve öpücük için içeri giriyorum.

Taşaklarım sert bir dizle karşılaştım, bu da iki olmama neden oldu. Ama onu sıkıca kavradım ve

bana kaşlarını çatarak baktığını gördüm. Eğer bakışlar öldürebilseydi, ölü bir adam olurum.

"O sendin! Gerçek bir bomba tehdidi yoktu! Bunca zamandır sendin!"

Bir elimle kollarını arkadan kavradım. Diğer elimle de saçlarından bir tutam kopararak vücudumu ona doğru bastırıyor ve onu ağaca sabitliyorum. Göğüs uçlarını tişörtünün üzerinden hissedebiliyorum, şımarık göğüslerinde küçük sakız damlaları gibi sert. Kızgın olabilir ama aynı zamanda heyecanlı da, tıpkı küçük azgın bir sürtük gibi.

"Adamlarım nerede!? Odanı korumaları için görevlendirdiklerim!"

"Oh, onlar mı?" Belle şeytanca gülüyor. "Tehdidi yapan adamı nasıl bulduğunuz ve malikanede gözaltında tuttuğunuz hakkında bir hikaye uydurdum."

Öfkeyle dişlerimi sıkarken diş minemin dişlerimden sıyrıldığını hissedebiliyorum. "Bundan sonra işleri bitti."

"Şu anda endişelendiğin şey bu mu? Seni bulduğum gerçeği değil! Bomba tehdidini yapan sendin!"

"Onunla evlenmene izin veremezdim, Belle!" Hırlıyorum, sikim sertleşiyor ve ona doğru sürtünüyorum. Şehvetim acı verici bir şekilde ezici. "Yapamayacağımı biliyorsun meleğim."

"Beni takip ettin!" Burnumu boynuna dayayıp uzun zamandır mahrum kaldığım kokusunu içime çekerken ciyaklıyor. "Bir yastık kılıfı mı, Conrad? Ne yaptın sen? Ben yokken yatak odama mı girdin?"

Onu kulağının hemen altından öpüyorum ve vücudunun benimkine karşı titrediğini hissediyorum. "Evet. Bazen sen de oradayken. Seni uzaktan izlemeye dayanamıyordum."

Nefes nefese kalıyor ve bana tekrar diz çökmeye çalışıyor, ama ben dönüyorum ve ona daha fazla güçle bastırıyorum. Artık tahrik olduğumu hissediyor.

"Bu delilik!" diye tıslıyor. "Sen bir sapıksın, Conrad! Sen tehlikelisin!"

"Tehlikeli olmak benim işim!" Tersledim. "Ama seninle asla, meleğim. Asla. Hayattaki tek amacım seni korumak

güvenli."

"Ve bana yalan söyledin, değil mi? Beni kocama hazırladığını söyleyerek bekaretimi sana vermem için beni kandırdın? Buna kandığıma inanamıyorum!"

Onu daha az kavıyorum. Artık daha az mücadele ediyor. "Hadi Belle. İkimiz de dürüst olalım. Seni kandırmadım! Sen beni istedin. Fitch'i istemiyorsun. Onu hiç istemedin!"

Sol kaşı kalkıyor. Gözleri, gerilmeme neden olacak şekilde parıldıyor. "Ah, öyle mi? Onu aradığımı biliyor musun?"

Dünya etrafımda donuyor. Kaslarım geriliyor. Korkuya yakın bir şey beni kavıyor. "Yapmadın... Lütfen Belle, bana Fitch'i aramadığını söyle."

Kasları daha da gevşiyor ve dolgun, parlak dudaklarında şeytani bir gülümseme beliriyor. Başını sallıyor ve kalbim sıkışıyor. Yine benimle oynadı mı? Bu kovalamaca sadece uzun bir ceza mıydı ve şimdi hançeri eve mi saplamak üzere?

Olamaz.

Belle beni seviyor. Sevdiğini biliyorum.

"Aradım, Conrad. Fitch'i aradım," diye fısıldıyor ve benim sönmeme, ona olan bağlılığımı gevşetmeme neden oluyor. Yüzüm onunkinden ayrılıyor ve alnımı ağacın soğuk kabuğuna bastırıyorum, alnımdan boncuk boncuk ter damlıyor. Her şey bitti.

Ama sonra Belle'in tatlı elini çenemde hissediyorum. Yavaşça kaldırıyor ve bakışlarımızı birbirine yaklaştırıyor. "Onu senin için terk ettiğimi söylemek için aradım."

Omurgamda bir şok şimşeği çakıyor ve gözlerimi kısmaya zorluyor.

"Bana yalan söyleme," diye homurdanıyorum.

"Burada yalancı olan ben değilim Conrad." Dudaklarındaki sırıtış o kadar sevimli ki buna dayanamıyorum. Patladım.

"Bana yalan söyleme!" Kelimeler boğazımdan bir ayının kükremesi gibi çıkıyor. Yumruğumu ağaca vuruyorum, derim sıyrılıyor

parmak eklemlerimden. Acı bir an için dikkatimi dağıtıyor ama önemli olacak kadar değil.

"Değilim baba," diye inliyor, ona en başından beri aşık olmamı sağlayan o masumiyetle bana bakıyor. "Beni korkutmuş olabilirsin ama aynı zamanda hiç kimsenin hissetmediği bir şekilde güvende, aranan ve önemli hissettiriyorsun. Ve bunun nasıl bir şey olduğunu öğrendikten sonra geri dönüşü yok."

"Çok üzgünüm Belle," diye mırıldanıyorum. "Sana asla yalan söylememeliydim. Seninle ilk tanıştığım da anahtarımın kilidi olduğunu biliyordum. Ama görevim -nişanlın tarafından işe alındığım gerçeği-"

Belle parmağını dudaklarıma götürerek beni susturuyor. "O artık benim nişanlım değil, Conrad. Hatırladın mı?"

Ona tamamen gülümseyerek elimi bacaklarının arasından geçiriyorum. Kumaş ıslak, uyarılmışlığını ele veriyor ve o noktaya baskı uyguluyorum, sırtının eğilmesine ve vücudunun bana yaslanmasına neden oluyorum. Pantolonumun düğmelerini açıp şişmiş erkekliğimi çıkarırken ıslak dudakları ay ışığı altında parlıyor. Başımı nazikçe kaşıyor, parmakları kafa derimin üzerinde hafifçe dans ediyor, ben pantolonunu gür kalçalarının üzerinden aşağı çekerken öpücüklerimi kabul ediyor.

"Sana doyamıyorum, Belle." İtiraf zamanı, ben de içimdekileri dökebilirim. Çaresizliğim, ona olan bağımlılığım, onu güvende tutmak için her şeyi yapabileceğim gerçeği - onun için hayatımı ortaya koymak da dahil. "Senin için ölürüm meleğim. Sensiz ölürüm."

Parmaklarımla kıvrımlarını araladım ve dudaklarından bir inilti dökülmesine neden oldum. "O senin, baba. Al onu."

Benim var.

Hiç tereddüt etmeden içine kaydım, yarığına mızrak gibi saplanırken onu ağaca sabitledim. Islaklığını, sıklığını ve sıcaklığını hissederken dişlerimi birbirine kenetleyerek derinlere dalıyorum. Yumuşak elleriyle belimi kavırıyor, beni içine çekiyor, sanki her şeyini ona boşaltmam için bana meydan okuyor. Ve Tanrım, gerçekten de öyle.

Sanki ele geçirilmiş gibi içine girip çıkıyorum. Bu sadece seksle ilgili değil. Aramızdaki bağı sağlamlaştırmakla ilgili. Meleğimle birleşmekle ilgili. Sonunda onun yanında manik benliğimi gösterebilmek ve artık bunu saklamak zorunda olmamakla ilgili.

"İşte ben buyum Belle," diye homurdanıyorum kulağına çarparken. "Kendimi dizginlemenin ne kadar zor olduğunu bilemezsin."

Küçük, sıkı amcığının sikimi kavrayışı tatlı ve tehlikeli, aramızda büyüyen bağı yoğunluğuyla daha da güçleniyor, devasa bir çekicin her darbesiyle halka halka dövülen bir zincir gibi. Benim çekicim.

"Sana takıntılı olmamı seviyorsun," diye homurdanıyorum, iki elimi tişörtünden yukarı kaydırıp şımarık, cömert göğüslerini avuçluyorum, damlayan amının ezici zevkine teslim olmamak için savaşıyorum. "Değil mi meleğim?"

"Evet," diye inliyor, ince kollarını geniş omuzlarıma ve boynuma doluyor. "Bana kendimi özel hissettiriyorsun Conrad. İstendiğimi." Başını öne eğiyor ve dudaklarının ılık ıslaklığını tenimde hissediyorum. "Bana hiç kimsenin sahip olmadığı bir şey verdin, baba. Beni önemsedin, bana göz diktin, kendini bana adadın. Beni değiştirdin. Artık benim için geri dönüş yok."

Sözleri beni çılgına çeviriyor, zaten olduğumdan daha da fazla. Ve o da beni beceriyor, ona verdiğim her darbeye kalçalarını benimkilere sürüyor, sahip olduğum her santimi olgun bir tutkuyla alıyor.

Onun için doğru kişi miyim? Bunu söyleyemem.

Onsuz yaşayabilir miyim? Kesinlikle yaşayamazsın.

Belle haklı. Bundan geri dönüş yok. Ve ben bu melek gibi kadının sahip olduğu sapkın bir birey olabilirim ya da onun ve ortak hastalığının doğru adamı olabilirim. Belki de sadece birbirini bulması gereken iki yapboz parçasıyız ve hayatımızın geri kalanı birlikte saf kara büyü olacak.

Meleğimin vücudu artık titriyor, bana yaklaştığının sinyalini veriyor. iki bacağını da tutup kaldırdım ve

belime doluyor, ben vuruşlarımı hızlandırırken onu ağaca doğru tutuyor, sulu küçük amcığına kesinlikle merhamet etmiyorum. Göğüslerini o kadar sert kavıyorum ki acı içinde ciyaklıyor, ama ağzını ağızımla yutarak onu susturuyorum, dilimi bir tutku dansında onunkine bastırıyorum.

Sonra aniden, kulağımda çınlama sesiyle birlikte donuk bir patlama patlıyor ve bana sert bir tokat attığını ve saçlarımı tuttuğunu fark ediyorum. "Geliyorum, D- baba," diye sevimli bir şekilde sızlanıyor, ben göğüslerini kavramaya devam ederken sesi zevk ve acının karışımından oluşuyor. "Benimle gel."

Bana söyleneni yapıyorum ve şimdiye kadarki en büyük yükümü püskürtüyorum, kanalını harcamamla dolduruyorum, titreyen bir orgazmıla üstesinden gelirken kalçalarının belimin etrafında mengene olmasına neden oluyor, sevgili yaşam için asılırken, ağacın kabuğu şüphesiz kulağıma seksi küçük inilti verirken sırtını ısıyor. Nefes nefese, birbirimizin gözlerinde kaybolmuş bir şekilde aşağı iniyoruz ve ona "Seni seviyorum Belle" diye fısıldarken içinde sert kalıyorum.

"Ben de seni seviyorum Conrad."

Derin bir nefes alıyorum, ciğerlerimi gerçeğe, dürüstlikle ve o anın mutluluğuyla dolduruyorum. Bu karmaşayı nasıl çözeceğimize ya da bunun iş hayatımda bana ne tür bir zarar dair hiçbir fikrim yok ama bildiğim bir şey var: Belle yanımdayken her şeyi yapabilirim. Ve onunla hayatıma başlamak için sabırsızlanıyorum.

EPILOGUE

BELLE

BEŞ YIL SONRA.

Telefonuma ve kocamın yerini gösteren küçük kırmızı noktaya . Conrad işe ilk döndüğünde bu uygulamayı benim için yüklemişti. "Bu şekilde senden asla gerçekten uzak kalmayacağım," dedi bana. Bir bakışta kendimi çok daha güvende hissediyorum, noktanın hareket edişini izleyerek onun iyi olduğunu anlıyorum. Aynı zamanda beni ateşliyor, içimde sıcak bir his uyandırıyor - iki çocuğumuz Jane ve Tom'un doğmasına neden olan aynı sıcak his.

Fitch'le evliliğimin iptal olduğu resmiyet kazandığında, işler iyice sarpa sardı. İlk olarak, ailem onunla evlenmem gerektiğini bildirmek için benimle iletişime geçmeye çalıştı, ancak benimle ilişkilerini kesme tehditleri artık gerçek bir tehdit değildi. Benimle ilgilenmesi için Conrad vardı ve onlara geri çekilmeleri gerektiğini ve benimle tekrar iletişime geçerlerse onlara hoşlanmayacakları bir yanıt vereceğini bildirdi. O zamandan beri onlardan ne haber aldım ne de onları gördüm.

Fitch de mutlu değildi. "Aşağı tabakadan bir kadın" olan benim tarafımdan reddedilmenin kendisine yapılmış bir hakaret olduğunu düşünüyordu.

ve zengin arkadaşlarına kötü görünmesine neden oldu. Bu yüzden bir keresinde ayak işleri için dışarı çıktığımda benimle yüzleşmeye çalıştı. Conrad'ın beni güvenli bir mesafeden takip ettiğini bilmiyordu. Fitch'e öyle bir hız ve şiddetle yaklaştı ki onu öldüreceğinden emindim. Ama öldürmedi. Sadece ona geri çekilmesinin kendi yararına olacağını söyledi. O da öyle yaptı. Ondan da haber almadım.

Odanın köşesindeki güvenlik kamerasına bakıyorum ve göz kırpyorum. Conrad'ın şu anda beni izlediğini biliyorum. Her zaman izliyor, gözetliyor, koruyor. Her zaman yanımda olmasa bile kendimi güvende hissediyorum. Bana bir şey olmasına asla izin vermez.

Alt dudağımı baştan çıkarıcı bir şekilde ısııyorum, ona göğüslerimi göstermek için tişörtümü kaldırırken kalçalarımı birbirine doğru büküyorum. Meme uçlarım çoktan sertleşti ve parmağımı yalayıp her birini nazıkçe daire içine alıyorum, keşke onun dili olsaydı. Seks hayatımız inanılmaz derecede inanılmaz. Listelerin dışında inanılmaz. Kim evlenmenin yatak odasındaki yaşam için bir ölüm cezası olduğunu söylediyse, belli ki bizimle hiç tanışmamış.

Telefonum titriyor ve Conrad'dan gelen mesajı açıyorum: Ben eve gelene kadar bekle.

Merkezim karıncalanıyor ve içimde o olmadan ne kadar boş hissettiğimi fark ediyorum. Sadece bu sabah gittiğinden beri, ama şimdi akşam yemeğini geçtiğinden ve çocukları yeni yatırdığımdan, çaresizlik moduna ulaşıyorum.

Bu ne zaman ? Mesaj .

Yakında yazacak. Bensiz başlamayın ;)

Yine kameraya bakıyorum ve yavaşça külotumu sıyrarak ona eve döndüğünde neyle karşılaşacağını gösteriyorum. Bunu düşünmek bile beni ateşlendiriyor. Parmağımı yarığında gezdirip ıslatıyorum, sonra dudaklarımı ucuna kapatıp uyarılmışlığımı emiyorum. Onu şu anda gözümün önünde canlandırabiliyorum, dar külotunun ve kalın kotunun altında şişen sikiyle nöbet tutuyor. olduğumda beni izlemeyi sevdiğini biliyorum. Bu onu çok azdırıyor,

O kapıdan içeri girdiğinde tam da böyle olmasını istiyorum.

O kapıdan sadece o ve ben geçebiliriz. Sadece bizim anahtar kartlarımız ve şifrelerimiz var. Evimizin tamamı böyle. Evi satın alır almaz Conrad bir müteahhitle birlikte çalışarak evi güvenli bir eve dönüştürdü; ailemizin sonsuza kadar güvende olacağı bir yere. Zarar görmeden.

Beni asla yanından ayırmak istemiyor ama aynı zamanda bazen yüksek riskli olan koruma işlerinde de çalışmak zorunda. Bu nedenle beni, Tom'u ve Jane'i rahat bırakabileceği, bize zarar gelmeyeceğini bildiği mutlu bir orta yol buldu. O kadar çok kameramız, kilidimiz, hareket sensörlerimiz ve kurşun geçirmez camlarımız var ki burası muhtemelen Beyaz Saray'dan daha güvenli. Conrad'ın bugün bulunduğu yer de orası.

Büyük olasılıkla bir sonraki başkanımız olacak Jimmy Newhouse'un mitingini güvence altına almak için FBI ve Gizli Servis'ten oluşan özel bir birime liderlik etmek üzere görevlendirildi. Siyasetle pek ilgilenmiyorum ama kocamla daha fazla gurur duyamazdım. O doğanın mutlak bir gücü ve bana kendimi dünyanın en şanslı kadını gibi hissettiriyor.

Kapımın ürkekçe çalındığını duyuyorum ve hemen eşofmanlarımı giyip kapının önüne gidiyorum. Tom'u orada dikilirken buluyorum, kahverengi saçları dağınık ve dağınık, gözleri uyku.

"Neyin var tatlım?" Onu kollarıma alarak sordum. "Uyuyamıyor musun?"

Başını sallıyor. "Kötü bir rüya gördüm."

"Bu hiç eğlenceli değil," diyorum, onu koridordan odasına götürürken yakınımda tutarak. "Bu sadece bir rüyaydı, tatlım. Gerçek değildi."

"Biliyorum." Onu tekrar yatağına yatırıp üstünü örterken gülümsüyorum. Tom tıpkı babasına, Jane de tıpkı bana benziyor. Hayatımızın her gününe altın bir ışık katan iki nimet.

Birkaç dakika onunla birlikte yatıyorum, saçlarını okşuyorum ve uykuya dalana kadar yumuşak bir şekilde şarkı söylüyorum. Sonra parmak uçlarımda koridora geri dönüyorum, ama tam eşikten geçmek üzereyken arkamda bir varlık hissediyorum.

Kalbim yerinden fırlayacak gibi oluyor ama eldivenli bir el ağzımı sıkıca kapatırken ve güçlü bir kol kollarımı iki yanıma sıkıştırırken dönme şansım olmuyor. Çığlık atmaya çalışıyorum ama yatak odasına sürüklenirken ve kapı arkamızdan kapanırken çığlıklarım sert deri tarafından bastırılıyor.

Panik beni sarıyor ama kocamın kokusu ciğerlerime dolduğunda yerini hızla tahrik olmaya bırakıyor.

Yatağa fırlatıldım, Conrad'ın devasa fiziği tarafından sıkıştırıldım, o da çıkıntısını bacaklarımdan arasında öğütüyor. Gözleri vahşi, şehvetle dolup taşıyor, bu da onun arzusunu yansıtan kaynayan susuzluğumu artırıyor. Elini ağzımdan çekip kendi eliyle yakaladığında kalbim hızla çarpıyor. Sonra gömleğimi ortadan yırtıyor ve kıyafetlerimi vücudumdan çıkarmaya başlıyor.

Evet. Ben bunun için yaşıyorum.

İkimiz normal miyiz? Hayır, değiliz. Ama normal nedir ki zaten?

Tanıştığımız çoğu insan bizim mükemmel bir aile olduğumuzu düşünüyor. Dışarıdan da öyle görünüyoruz. İki mükemmel çocuğu olan mutlu bir evli çift. Gerçeği sadece ben ve Conrad biliyoruz; nasıl tanıştığımızı, hayvani arzularımızı ve birbirimize olan tutkumuzu tam olarak ifade ettiğimiz sapkın yatak odası alışkanlıklarımızı.

Ama kimseye zarar vermiyoruz. Ve kimsenin bilmesine gerek yok.

Sadece kocam ve ben. İki küçük istiridye kadar mutluyuz.

Conrad pantolonumu sıyırıp külotumu kenara çekerken kaslı vücudunun ağırlığının beni yatağa bastırıldığını hissediyorum. Hiç vakit kaybetmeden içime giriyor ve bu sabah işe gitmek için yola çıktığında geride bıraktığı boşluğu dolduruyor. Vücudum titriyor ve otomatik olarak

Kollarımı ona doladım, geniş omuzlarının gergin kaslarını hissettim.

"Alt katın kapısını tam olarak kapatmamışsın," diye homurdanıyor Conrad, sikini yatağı sarsan bir güçle içime sokup çıkarırken. "Herhangi bir adam içeri girebilirdi. İstedğin bu mu küçük kız?"

Hastalıklı küçük fantezimizi gerçekleştirirken dudaklarım neşeyle bükülüyor. "Hayır, baba. Sadece sen."

"Sadece ben mi?" Saçlarımdan bir tutam koparıyor ve boynumu ortaya çıkarmak için başımı geriye itiyor. Dudaklarını hassas tenimde gezdiriyor ve dudaklarımda duruyor. Ama çaresizce arzuladığım öpücüğü benden esirgiliyor. "Dışarıda senin ateşli küçük vücudunu isteyen bu kadar çok erkek varken? Sadece beni mi istiyorsun?"

"Evet," diye nefes alıyorum, zevkten titriyorum. Bir anda bileklerimi avucunun içine aldı ve başımın üzerinde sabitledi. Gözlerim şokla irileşiyor ve ona bakıyorum.

"Ne dedin sen!?" diye hırlıyor. "Sadece beni mi istiyorsun...?" "Sadece seni istiyorum, baba!"

"İşte böyle meleşim," diye nefes alıyor, bacaklarımdan arasına uzanıyor, şişmiş zevk düğmeme basıyor ve omurgama bir ısı atışı gönderiyor. Şimdi her yerim karıncalanıyor. "Sadece beni istiyorsun. Çünkü seni gerçekten tanıyan tek kişi benim. Sana istediğini verebilecek tek kişi. Seni güvende, aranan, özel hissettirebilecek tek kişi." Merkezimdaki basınç artıyor. O daha derine, daha sert girip inçlerini içime gömerken kalçalarımı ona doğru itiyorum. "Bu yüzden ben yokken kameralarda beni kızdırıyorsun, ben çalışmaya çalışırken sikimi sertleştiriyorsun. Bu yüzden o daracık amcığın sikimi hiç bırakmak istemiyor. Ve bu yüzden her yerine boşalmak üzeresin."

O haklı. Ama ben yapmayacağım.

Sırtım yataktan kalkıyor ve orgazmım beni sarsarken ağzım açık kalıyor. Onun acımasız darbelerine dayanırken nabzım içimde atıyor. Ve sonra onun patladığını hissediyorum, tohumu içime çok agresif bir sıcaklıkla püskürüyor. Yani

Sıcak ve yapış yapıştı, duvarlarımı kapladı içimden çıkıp kışıma ve yatağa damladı.

Titriyorum. Dünyam bulanık ve ulaşamayacağım bir yerde, beni ele geçiren muazzam zevkin ötesinde saklı. Çığlık atmayı çok istiyorum ama bebeklerimizi uyandırmak da istemiyorum. Kocam sanki aklımı okuyormuş gibi yüzümü bir yastıkla kapatıyor ve taşakları boşalana kadar beni döverken ciğerlerimi inletmeme izin veriyor. Üzerime çöküyor ve yastığı kaldırıyorum, onu kollarıma alırken derin, mutlu nefesler alıyorum.

"Teşekkür baba," diye inliyorum.

"Bunun için bana asla teşekkür etme meleşim. Seni kelimelerin anlatamayacağı kadar çok sevdiğimi biliyorsun. Seni o kadar çok istiyorum ki acı veriyor. Her gün, her saniye içinde olabilseydim, olurum."

"Kulağa çok sapıkça geliyor," diye takılıyorum kaslarının çizgilerini takip ederek. Conrad bana sırtarak karşılık veriyor ve kulağımın memesini ısırarak kıkırdamama neden oluyor.

"Şey, bu uygun olurdu. Senin takipçin olduğumu düşünürsek."

"Ve benim koruyucum. Ve babam," diye ekliyorum. Başını sallıyor, gözlerini bana dikerken açgözlü bir bakış atıyor.

"Çok haklısın."

Conrad kalçalarını eğiyor ve hâlâ sert bir şekilde bir kez daha itmeye başlıyor. İlkel şehvet gösterisi beni saniyeler içinde yıldızlara geri götürüyor, aya giden bir roket gibi yükseliyorum. Ve birkaç dakika içinde, vücudum başka bir orgazmın pençesi altında titrerken ona tutunuyorum.

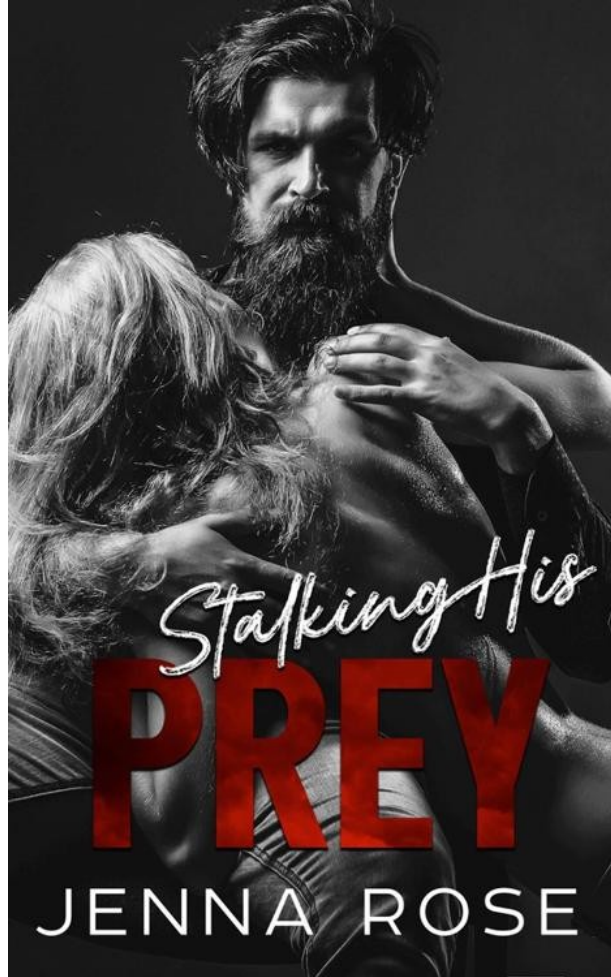
Bir kez geldi, bu yüzden ikinci raund için daha da uzun süreceğini biliyorum. Ama ben buna fazlasıyla hazırım.

Bana verebileceğin her şeyi ver, baba.

Conrad beni takip etmiş olabilir ama aynı zamanda beni kurtardı. Kötü ailemden ve satılacağım adamdan. Bana gerçek yüzümü, gerçekte kim olduğumu gösterdi ve bizim birbirimiz için yaratıldığımıza ikna oldum. Dünyadaki hiçbir şey bizim birleşmemizi durduramazdı, çünkü benim

Kocası beni gördüğü andan itibaren beni isteyen boyun eğmez bir güç merkezi. Beni elde etmek için her şeyini ortaya koydu ve şimdi ben onunum. Sonsuza kadar.

Son

[DAHA FAZLA STALKER İYİLİĞİ İÇİN TIKLAYIN!!!](#)

Avını Takip Ediyor

Penelope. Benim meleğim. Benim acı veren bağımlılığım.

Ona olan takıntım iki ay önce başladı. O zamandan beri, ruhumun derinliklerinde taşınmaz bir

Çapa. Onu izliyordum, zamanımı bekliyordum, onu uzaktan seviyordum, harekete geçmek için mükemmel anı bekliyordum.

Bu beni sapık yapar mı? Kesinlikle.

Umurumda mı? Kesinlikle umurumda değil.

Suçlanması gereken kişi Penelope. bilmediğimi sandığı gizli bir arzusu var, ama ona ihtiyacı olanı vermek için bir planım var. Ve bunu yaptığımda, bu onu sonsuza dek benim yapacak.

Yazarın Notu: Bu aşırıya kaçan, anlık bir aşk, Saplantılı, ağzı sulandıran bir alfa ve masum bir kadın kahramanı takip eden lezzetli, müstehcen bir romantizm. Bu, buharlı sahneler, yoğun aşk ve görkemli bir HEA ile dolu saf bir kaçış. Eğer eğlenceli ve Pislik, bulmuşsun!

[Şimdi Okumak İçin Tıklayın!!!](#)

MORE JENNA ROSE

[Jenna Rose Amazon'da Jenna](#)

[Rose Facebook'ta](#)

[Bültenime kaydolun 'uma](#)

[TikTokkatılın](#)

Kitabı beğendiyseniz, lütfen Amazon'da bir yorum bırakmayı düşünün. Biz yazarlara gerçekten yardımcı oluyor!

Copyright © 2024 by Jenna Rose

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bilgi depolama ve geri alma sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz, Bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmadan.

✿ [Vellum ile oluşturuldu](#)

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

